

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดพัทลุง

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดพัทลุง ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวสังข์หยด” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 49 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 38 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 42 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 22 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) 2 รายการ คือ 1) การพัฒนาสุขภาวะ ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 30 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 29 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ และ 2) การสร้างสังคมการเรียนรู้ ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 19 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 10 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 9 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 21 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 12 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 9 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i – iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	6
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	20
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	25
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	47
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	61
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	77
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	85
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	90
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	20
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	85
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	86
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (การพัฒนาสุขภาวะ)	87
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (การสร้างสังคมการเรียนรู้)	88
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	89
แผนภาพที่ 7 : แผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ	91
แผนภาพที่ 8 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี	92

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2551-2554	6
ตารางที่ 2 : พื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดพัทลุง ในปีเพาะปลูก 2553/54	7
ตารางที่ 3 : พื้นที่ปลูก และผลผลิตยางพาราของจังหวัดพัทลุง ระหว่างปี พ.ศ. 2551 - 2555	8
ตารางที่ 4 : พื้นที่ปลูก และผลผลิตผลไม้ที่สำคัญจังหวัดพัทลุง ในปี พ.ศ. 2555	10
ตารางที่ 5 : สัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. 2554 – 2555	11
ตารางที่ 6 : จำนวนโรงงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพัทลุง แยกตามอำเภอ ในปี พ.ศ. 2555	12
ตารางที่ 7 : ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว จังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. 2550 – 2555	13
ตารางที่ 8 : จำนวนสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ของจังหวัดพัทลุง ในปี พ.ศ. 2554	13
ตารางที่ 9 : สถิติคดีอาญาของจังหวัดพัทลุง ในปี พ.ศ. 2554 - 2555	14
ตารางที่ 10 : การจับกุม คดียาเสพติดจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. 2552 - 2555	14
ตารางที่ 11 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และ ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 14 : ผลผลิตที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด”	33
ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตที่มีศักยภาพ “ข้าวสังข์หยด”	45
ตารางที่ 17 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของผลิตที่มี ศักยภาพ “ข้าวสังข์หยด”	46
ตารางที่ 18 : ผลผลิตที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	47
ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”	49
ตารางที่ 20 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์”	58
ตารางที่ 21 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของผลิตที่มี ศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”	59
ตารางที่ 22 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	61
ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสุขภาพ”	63
ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสุขภาพ”	69
ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของประเด็นปัญหา สำคัญ “การพัฒนาสุขภาพ”	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การสร้างสังคมการเรียนรู้”	71
ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การสร้างสังคมการเรียนรู้”	75
ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของประเด็นปัญหาสำคัญ “การสร้างสังคมการเรียนรู้”	76
ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	77
ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”	79
ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”	83
ตารางที่ 32 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”	84
ตารางที่ 33 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ	90
ตารางที่ 34 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	94

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการจัดเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการจัดเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการ ที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดพัทลุง ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดพัทลุงฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดพัทลุงระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ปรีกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ของประเทศไทย มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 3,424 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,140,296 ไร่ เป็นพื้นดิน 1,919,446 ไร่ พื้นน้ำ 220,850 ไร่ เป็นพื้นที่ทางเกษตร 1,327,270 ไร่ พื้นที่ป่า 384,438 ไร่ และพื้นที่อื่นๆ 428,588 ไร่ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองพัทลุง	7. อำเภอศรีบรรพต
2. อำเภอเขาชัยสน	8. อำเภอป่าบอน
3. อำเภอควนขนุน	9. อำเภอบางแก้ว
4. อำเภอปากพะยูน	10. อำเภอป่าพะยอม
5. อำเภอกงหรา	11. อำเภอศรีนครินทร์
6. อำเภอตะโหมด	

ลักษณะของพื้นที่ ประกอบด้วย พื้นที่ภูเขา มีลักษณะเป็นเทือกเขาที่มียอดสูงสลับต่ำ มีความสูงเฉลี่ยประมาณ 800 เมตร และลาดไปทางทิศตะวันออกลงสู่ทะเลสาบสงขลาในอัตราความลาดชัน 25- 30 เปอร์เซ็นต์ เทือกเขานี้เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขานครศรีธรรมราช เรียกกันโดยทั่วไปในท้องถิ่นว่า เขาบรรทัด พื้นที่ภูเขามีเนื้อที่รวมกันประมาณ 835.90 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 24.41 ของพื้นที่ทั้งหมด อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอป่าบอน ตะโหมด กงหรา ศรีนครินทร์ ศรีบรรพต และป่าพะยอม พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน เป็นพื้นที่อยู่ถัดจากเทือกเขาบรรทัด หรือพื้นที่เชิงเขาลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเตี้ยๆ ที่เรียกกันโดยทั่วไปในท้องถิ่นว่า “ควน” มีเนื้อที่ประมาณ 539.70 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 15.76 ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ราบมีเนื้อที่รวมกันประมาณ 1,485.54 ตารางกิโลเมตรหรือร้อยละ 43.38 ของพื้นที่ทั้งหมด ลักษณะพื้นที่ราบและเนื่องจากเป็นที่ที่เพาะปลูกการกสิกรรม ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัด จึงนิยมตั้งถิ่นฐานหนาแน่นในบริเวณนี้ และพื้นที่เกาะ เป็นพื้นที่ในบริเวณทะเลสาบสงขลาในเขตจังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ในเขตอำเภอปากพะยูนมีเนื้อที่รวมกันประมาณ 219.17 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 6.40 ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่เกาะเป็นถิ่นที่อยู่ของนกอีแอ่นกินรังมีเนื้อที่รวมกันประมาณ 1.12 ตารางกิโลเมตร อนึ่ง พื้นน้ำในจังหวัดพัทลุงนั้นนับเป็นส่วนสำคัญของทะเลสาบสงขลา ประกอบด้วยทะเลน้อยและทะเลหลวงหรือทะเลสาบสงขลาตอนในคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 344.16 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด¹

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี ปี 2554 โดยเฉลี่ยแล้วสาขาเกษตร การล่าสัตว์และการป่าไม้ มีมูลค่าสูงสุด เท่ากับ 16,490 ล้านบาท

รองลงมา ได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก มีมูลค่า 4,664 ล้านบาท และสาขาการผลิตอุตสาหกรรม มีมูลค่า 4,041 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดพัทลุงมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี ทั้งสิ้น 39,097 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 4,982 ล้านบาท โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี เท่ากับ 68,427 บาท เพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 8,179 บาท (13.48%) รายได้ส่วนใหญ่ของจังหวัดพัทลุง มาจากผลผลิตด้านการเกษตร โดยเฉพาะยางพารา ข้าว ผัก ผลไม้ และปศุสัตว์ รวมทั้งประมง ทั้งนี้ เพราะศักยภาพโดยรวมเหมาะสมแก่การเกษตร ทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาบรรทัด แหล่งต้นน้ำลำธาร (พื้นที่ลาดเอียงไม่มาก) และทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มและทะเลสาบสงขลา ทะเลน้อย

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2551-2554

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขา	2551r	2552p	2553p	2554 p1
ภาคเกษตร	11,256	9,529	13,659	16,819
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	10,889	9,182	13,329	16,490
สาขาประมง	366	348	330	329
ภาคนอกเกษตร	17,792	18,584	20,455	22,278
สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน	179	173	200	164
สาขาอุตสาหกรรม	2,525	2,413	3,361	4,041
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	295	366	379	395
สาขาก่อสร้าง	882	1,085	1,257	1,430
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,102	3,281	4,013	4,664
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	48	49	43	59
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	862	934	872	903
สาขาตัวกลางทางการเงิน	1,388	1,172	1,435	1,614
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	1,477	1,682	1,870	1,952
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	2,652	2,854	2,324	2,444
สาขาการศึกษา	3,365	3,440	3,645	3,469

¹ แผนพัฒนาพัทลุง (พ.ศ.2558 - 2561), นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑัมวลจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2551 - 2554 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขา	2551r	2552p	2553p	2554 p1
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	698	807	741	774
สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	292	312	303	340
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	26	16	13	30
ผลผลิตภัณฑัมวลรวมจังหวัด (GPP)	29,048	28,114	34,115	39,097
ผลผลิตภัณฑัมวลรวมจังหวัด ต่อคน(บาท)	52,392	50,161	60,248	68,427
ประชากร (1,000 คน)	554	560	566	571

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ทำการเกษตร 1,429,940 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 66.82 ของพื้นที่ทั้งหมด ในส่วนนี้เป็นพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด จำนวน 819,727 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 57.32 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด รองลงมาเป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าว 255,229 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 17.85 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ส่วนที่เหลือคิดเป็นร้อยละ 24.83 เป็นพื้นที่เพาะปลูกผลไม้ ไม้ยืนต้น พืชไร่ พืชผัก และพื้นที่อื่นๆ เช่น บ่อปลา ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียดการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ดังนี้

ตารางที่ 2 : พื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดพัทลุง ในปีเพาะปลูก 2553/54

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่ทำการเกษตร	คิดเป็นร้อยละ
อำเภอเมืองพัทลุง	267,138	195,476	13.67
อำเภอเขาชัยสน	162,571	103,831	7.26
อำเภอควนขนุน	283,725	207,836	14.53
อำเภอปากพะยูน	270,796	147,142	10.28
อำเภอกงหรา	159,910	101,355	7.09
อำเภอตะโหมด	165,162	110,062	7.70
อำเภอศรีบรรพต	136,516	91,360	6.39
อำเภอป่าบอน	273,530	233,474	16.34
อำเภอบางแก้ว	241,502	120,750	3.14
อำเภอป่าพะยอม	74,375	44,875	8.44
อำเภอศรีนครินทร์	141,019	73,779	5.16
รวม	2,176,244	1,429,940	100.00

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง

1) ข้าวนาปี เป็นพืชหลักของจังหวัดพัทลุง ที่พื้นที่ปลูกทั้งสิ้น 202,157.75 ไร่ และมีรอบการผลิตเหลือปี เป็นข้าวที่ปลูกระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ของปีถัดไป แต่ช่วงที่มีการปลูกข้าวนาปีมากระหว่างเดือนสิงหาคมถึงกลางเดือนธันวาคมและเริ่มเก็บเกี่ยวในช่วงกลางเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน มีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง ข้าวพันธุ์ส่งเสริมที่นิยมปลูก ได้แก่ เล็บนกปัตตานี เฉียงพัทลุง สังข์หยดพัทลุง ชัยนาท 1 สุพรรณบุรี 2 และหอมปทุมธานี 1 โดยพื้นที่ที่มีการปลูกข้าว 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง 75,284 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 37.24 รองลงมาอำเภอควนขนุน 58,801 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 29.09 และอำเภอปากพะยูน 15,198 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7.52 ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 73.84 ของพื้นที่ปลูกรวม ซึ่งมีผลผลิตข้าวนาปี ปี 2554/55 พื้นที่เก็บเกี่ยว 192,930 ไร่ ผลผลิตรวม 99,417.90 ตัน ลดลงจากปีที่ผ่านมา 7,561.10 ตัน หรือลดลงร้อยละ 7.07 ผลผลิตเฉลี่ย 485.17 กิโลกรัมต่อไร่

2) ข้าวนาปรัง หรือข้าวนอกฤดูหรือข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง ฤดูกาลปลูกข้าวนาปรัง ในจังหวัดพัทลุง เริ่มปลูกเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนมิถุนายน พันธุ์ข้าวที่นิยมนำมาปลูกในช่วงนาปรัง ได้แก่ ชัยนาท หอมประทุม สุพรรณบุรี โดยพื้นที่ปลูกข้าวนาปรังจังหวัดพัทลุง มีจำนวนพื้นที่ปลูกไม่แน่นอน ซึ่งขึ้นอยู่กับภาวะราคา และปริมาณน้ำชลประทานตลอดจนปริมาณน้ำตามแหล่งน้ำ สำหรับปี พ.ศ. 2555 พื้นที่ปลูกทั้งสิ้น 112,905 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 9,391 ไร่ ซึ่งเพาะปลูกทุกอำเภอ โดยมีพื้นที่ปลูก 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง 49,006 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 43.41 รองลงมาอำเภอควนขนุน 32,772 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 29.03 และอำเภอเขาชัยสน 8,988 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7.96 ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 80.40 ของพื้นที่ปลูกรวม ด้านผลผลิตข้าวนาปรัง จังหวัดพัทลุงในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ.2551-2555) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ใน ปี พ.ศ. 2555 เริ่มออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงกลางเดือนตุลาคม โดยผลผลิตจะออกมากในช่วงเดือนกรกฎาคม – กันยายน มีจำนวน 67,933.22 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 6,792.88 ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.11 ผลผลิตเฉลี่ย 546.95 กิโลกรัมต่อไร่

3) ยางพาราของจังหวัดพัทลุง ในปี พ.ศ. 2554 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 865,342.19 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 60.16 ของพื้นที่การเกษตรในจังหวัด พื้นที่ที่มีการปลูกมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ป่าบอน 175,806 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.32 รองลงมาอำเภอตะโหมด 97,630 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 11.29 และอำเภอควนขนุน 96,330 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 11.14 ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 42.73 ของพื้นที่ปลูกรวมในจังหวัด โดยในปี พ.ศ. 2554 มีผลผลิตยางพารามีมากในเดือนกุมภาพันธ์ถึง เดือนมีนาคม 163,553.75 ตัน ลดลงจากปีที่ผ่านมาจำนวน 607.97 ตัน หรือลดลงร้อยละ 0.37 ผลผลิตเฉลี่ย 262.32 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 3 : พื้นที่ปลูก และผลผลิตยางพาราของจังหวัดพัทลุง ระหว่างปี พ.ศ. 2551 - 2555

ปี	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	มูลค่า (ล้านบาท)
2551	847,534	601,220	171,919.18	285.95	13,699.826
2552	790,891	563,162	156,166.78	277.30	9,689.690
2553	856,792	622,133	164,161.72	263.87	14,752.762
2554	865,342	623,488	163,553.75	262.32	19,000.603
2555	879,439	621,792	163,306.17	261.54	13,613.550

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง

4) ปาล์มน้ำมันของจังหวัดพัทลุง พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันจังหวัดพัทลุงในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2551 – 2555) มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องส่งผลให้พื้นที่ให้ผลและผลผลิตปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 35,188 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 4,895 ไร่ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.16 อำเภอที่มีพื้นที่ปลูก 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอปากพะยูน 11,903 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 33.83 รองลงมาอำเภอควนขนุน 8,247.50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 23.44 และอำเภอป่าบอน 3,739 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 10.63 ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 67.89 ของพื้นที่ปลูกรวม ซึ่งมีผลผลิตปาล์มน้ำมันจังหวัดพัทลุงในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2551 – 2554) ผลผลิตเพิ่มขึ้นสืบเนื่องจากพื้นที่ให้ผลเพิ่มขึ้นสำหรับผลผลิตในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 25,479.38 ตัน เพิ่มขึ้นจาก ปีที่ผ่านมา 1,526.07 ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.38 ผลผลิตเฉลี่ย 2,039.85 กิโลกรัมต่อไร่

5) ผลไม้สำคัญของจังหวัดพัทลุง มีหลายชนิดที่ทำรายได้ให้กับจังหวัด ดังนี้

- พุเรียน มีพื้นที่ปลูกในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 3,763 ไร่ ลดลงจากปีที่ผ่านมา 235 ไร่ หรือลดลงร้อยละ 5.88 เนื่องจากเกิดอุทกภัยจึงส่งผลให้ผลผลิตลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งการปลูกพุเรียนมีในทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ปลูก 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอศรีนครินทร์ 716 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 19.03 รองลงมาอำเภอศรีบรรพต 667 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 17.73 และ อำเภอกงหรา 586 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 15.58 ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 52.33 ของพื้นที่ปลูกรวม ด้านผลผลิตพุเรียนของจังหวัดพัทลุงจะออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนมิถุนายน - ตุลาคม และจะออกมากช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ทำให้ผลผลิตกระจุกตัวในช่วงสั้นๆ ส่งผลให้ราคาในช่วงที่ผลผลิตมากมีราคาถูก โดยผลผลิตของจังหวัดพัทลุงในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวน 2,524.86 ตัน ลดลงจากปีที่ผ่านมา 630 ตัน หรือลดลงร้อยละ 19.97

- มังคุดของจังหวัดพัทลุง มีการเพาะปลูกในทุกอำเภอ โดยในปี พ.ศ. 2555 มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 12,659 ไร่ พื้นที่ที่มีการปลูกมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ อำเภอศรีบรรพต 2,890 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 22.83 รองลงมาอำเภอศรีนครินทร์ 2,799 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 22.11 และอำเภอป่าพะยอม 1,853 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.64 ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 59.58 ของพื้นที่ปลูกรวม โดยผลผลิตจะออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนมิถุนายน – ตุลาคม สำหรับในปี พ.ศ. 2555 ผลผลิต 5,881.25 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 16.87 ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.29 ผลผลิตเฉลี่ย 786.04 กิโลกรัมต่อไร่

- ลองกอง มีพื้นที่ปลูกในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 13,473 ไร่ ลดลงจากปีที่ผ่านมา 1,544 ไร่ หรือลดลงร้อยละ 10.29 พื้นที่ที่มีการปลูกมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอกงหรา 4,871 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.16 รองลงมาอำเภอตะโหมด 1,552.50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 11.53 และอำเภอศรีนครินทร์ 1,490 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 11.06 ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 58.74 ของพื้นที่ปลูกรวม ผลผลิตลองกองในภาคใต้จะเริ่มออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงพฤศจิกายน แต่ช่วงที่ผลผลิตออกชุก ช่วงเดือนสิงหาคมถึงกันยายน สำหรับในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดพัทลุงมีผลผลิต 5,790.04 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 1,704.57 ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.73 ผลผลิตเฉลี่ย 774.15 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 4 : พื้นที่ปลูก และผลผลิตผลไม้ที่สำคัญจังหวัดพัทลุง ในปีพ.ศ. 2555

อำเภอ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	มูลค่า (ล้านบาท)
ทุเรียน	3,762.75	2,951.00	2,524.86	912.97	70.1759
มังคุด	12,658.75	8,957.25	5,881.25	786.04	93.7599
ลองกอง	13,472.68	9,831.68	5,790.04	774.15	145.1238

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง

ด้านการปศุสัตว์ในจังหวัดมีการเลี้ยงโคเนื้อ โคนม สุกร ไก่เนื้อ และแพะ โดยสรุปรายละเอียดดังนี้

- การเลี้ยงโคเนื้อ ในปี พ.ศ. 2555 มีปริมาณการเลี้ยง 84,193 ตัว ลดลงจากปีที่ผ่านมา 4,765 ตัว หรือลดลงร้อยละ 5.36 เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า ปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อ 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง 18,526 ตัว รองลงมาอำเภอควนขนุน 17,703 ตัว และอำเภอปากพะยูน 9,198 ตัว คิดเป็นร้อยละ 53.96 ส่วนอำเภอที่มีการเลี้ยงน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอศรีบรรพต 2,784 ตัว

- การเลี้ยงโคนม ในปี พ.ศ. 2555 มีปริมาณการเลี้ยง 2,170 ตัว ลดลงจากปีที่ผ่านมา 245 ตัว หรือลดลงร้อยละ 10.15 เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า ปริมาณการเลี้ยงโคนม 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง 965 ตัว รองลงมาอำเภอป่าพะยอม 563 ตัว และอำเภอควนขนุน 231 ตัว คิดเป็นร้อยละ 81.06 สำหรับอำเภอที่ไม่มีการเลี้ยงโคนม ได้แก่ อำเภอตะโหมด และอำเภอป่าบอน

- การเลี้ยงสุกร ในปี พ.ศ. 2555 มีปริมาณการเลี้ยง 361,978 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 12,365 ตัว เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า ปริมาณการเลี้ยงสุกรมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอควนขนุน 120,658 ตัว รองลงมาอำเภอเมืองพัทลุง 58,346 ตัว และอำเภอป่าบอน 36,399 ตัว ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 59.51 สำหรับอำเภอที่มีการเลี้ยงน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอกงหรา 6,027 ตัว

- ไก่เนื้อ ในปี พ.ศ. 2555 มีปริมาณการเลี้ยง 2,169,859 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 122,160 ตัว หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.97 เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า ปริมาณการเลี้ยง ไก่เนื้อ 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอศรีนครินทร์ 447,378 ตัว รองลงมาอำเภอควนขนุน 421,617 ตัว และอำเภอเขาชัยสน 255,538 ตัว ตามลำดับคิดเป็นร้อยละ 51.83 สำหรับอำเภอที่มีการเลี้ยงน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอบางแก้ว 10,936 ตัว

- แพะ ในปี พ.ศ.2555 มีปริมาณการเลี้ยง 12,591 ตัว ลดลงจากปีที่ผ่านมา 242 ตัว หรือลดลงร้อยละ 1.89 เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า ปริมาณการเลี้ยงแพะ 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอตะโหมด 3,635 ตัว รองลงมาอำเภอกงหรา 2,741 ตัว และอำเภอปากพะยูน 2,302 ตัว ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 68.92 สำหรับอำเภอที่มีการเลี้ยงน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอศรีบรรพต 267 ตัว

ด้านการประมงในจังหวัด มีสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญด้านการประมงของจังหวัดพัทลุงมี 4 ชนิด ได้แก่ ปลานิล ปลาดุกลูกผสม ปลากระพงขาว และกุ้งก้ามกราม มีพื้นที่เพาะเลี้ยง ผลผลิตและมูลค่า ปี พ.ศ. 2554-2555 ดังนี้

ตารางที่ 5 : สัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. 2554 – 2555

ชนิดสัตว์น้ำ	ปี 2554			ปี 2555		
	ปริมาณ (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
ปลานิล	2,176.00	77.00	167.55	1,824.00	76.25	139.08
ปลาดุกลูกผสม	1,958.00	44.00	86.15	2,008.00	45.00	90.36
ปลากะพงขาว	50.10	157.64	7.90	33.10	180.42	5.97
กุ้งขาว	2,046.06	120.49	246.53	2,462.60	126.00	310.29
กุ้งก้ามกราม	6.80	298.97	2.03	86.63	300.00	25.99

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดพัทลุง มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 510 โรง เงินทุน 3,056.024 ล้านบาท คนงาน 4,381 คน โดยแบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ 1 จำนวน 30 โรง เงินทุน 53.164 ล้านบาท คนงาน 55 คน โรงงานอุตสาหกรรมจำพวก 2 จำนวน 88 โรง เงินทุน 113.509 ล้านบาท คนงาน 506 คน โรงงานอุตสาหกรรมจำพวก 3 จำนวน 392 โรง เงินทุน 2,889.352 ล้านบาท คนงาน 3,775 คน อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 3 อันดับแรกของจังหวัด ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2555 ได้แก่

- อุตสาหกรรมยาง ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับยาง เป็นหลัก เช่น การผลิตยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน และยางแผ่นผึ่งแห้ง รองลงมา ได้แก่ การตัดแต่งแผ่นยางธรรมชาติและอัดก้อน ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 70 โรง เงินลงทุน 944.245 ล้านบาท คนงาน 900 คน

- อุตสาหกรรมการเกษตร ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับเมล็ดพืชหลัก เช่น อุตสาหกรรมโรงสีข้าว รองลงมา ได้แก่ การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว และการอบข้าวเปลือก ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 66 โรง เงินลงทุน 434.364 ล้านบาท คนงาน 258 คน

- อุตสาหกรรมขนส่ง ประกอบด้วยการประกอบการเกี่ยวกับการตัดแปลงหรือซ่อมแซมเป็นหลัก เช่น ซ่อมรถยนต์ เครื่องยนต์ เครื่องจักรการเกษตร ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 52 โรง เงินลงทุน 425.733 ล้านบาท คนงาน 559 คน

อำเภอที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดคือ อำเภอเมือง มีจำนวนโรงงาน 190 โรง เงินทุน 1,038.484 ล้านบาท คนงาน 1,731 คน รองลงมาคือ อำเภอควนขนุน มีโรงงาน 68 โรง เงินทุน 409.221 ล้านบาท คนงาน 461 คน อำเภอที่มีโรงงานน้อยที่สุดคือ อำเภอบางแก้ว มีจำนวนโรงงาน 13 โรง เงินทุน 87.475 ล้านบาท คนงาน 104 คน

ตารางที่ 6 : จำนวนโรงงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพัทลุง แยกตามอำเภอ ในปี พ.ศ. 2555

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน		
			ชาย	หญิง	รวม
อุตสาหกรรมการเกษตร	66	434.364	206	52	258
อุตสาหกรรมอาหาร	33	339.119	403	340	743
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	50	134.265	519	163	682
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	17	13.675	116	24	140
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	1	0.125	1	-	1
อุตสาหกรรมเคมี	2	19.500	8	2	10
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	1	140.298	20	-	20
อุตสาหกรรมยาง	70	944.233	496	404	900
อุตสาหกรรมพลาสติก	3	5.910	10	6	16
อุตสาหกรรมโลหะ	41	161.346	249	66	315
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	24	39.929	85	-	85
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	7	1.738	24	-	24
อุตสาหกรรมขนส่ง	52	425.725	380	179	559
อุตสาหกรรมอื่นๆ	143	395.763	594	34	628
รวม	510	3,055.99	3,111	1,270	4,381

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ทั้งนี้จังหวัดพัทลุงมีศักยภาพด้านทรัพยากรแร่หลายชนิด ได้แก่ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินทรายแบ่งเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่หินกรวดเพื่อการก่อสร้าง แร่ตะกั่วและแร่พลวง โดยจำนวนประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองแร่มีจำนวน 2 แปลง จำนวนโรงโม่หินที่ได้รับอนุญาต มีจำนวน 2 โรง มีแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินกรวดเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ซึ่งเป็นแร่พลอยได้จากการประกอบกิจการโรงงาน ดูน ขุด ตักและร่อนคัดขนาดทราย จำนวน 4 ราย โรงงานทั้ง 4 ราย ตั้งอยู่บ้านเกาะเสือ ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง แร่ชนิดนี้ใช้ในงานก่อสร้างประดับอาคาร มีแหล่งผลิตเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยเท่านั้น

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดพัทลุง เป็นแหล่งกำเนิดหนังตะลุงมโนราห์และยังคงรักษาเอกลักษณ์ศิลปะการแสดงสืบทอดมาถึงปัจจุบัน มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน เริ่มมีเจ้าเมืองพัทลุง ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2315 (พระยาพัทลุงหรือขุนคางเหล็ก) มีแหล่งปฏิบัติธรรม เช่น วัดถ้ำสุมนะ วัดพุทธโคดม (อำเภอศรีนครินทร์) และเป็นถิ่นหรือแหล่งตรกรศาสนาที่เลื่องชื่อทางไสยเวทย์ที่สำคัญ เช่น วัดเขาอ้อ วัดบ้านสวน วัดดอนศาลา (อำเภอควนขนุน) เป็นต้น จังหวัดพัทลุงในอดีตเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวไม่ค่อยรู้จัก หรือแวะมาเที่ยวมากนัก ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดพัทลุง จะมาเที่ยวกันเป็นกลุ่มเป็นครอบครัวมีความตั้งใจมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวหลักได้แก่ อุทยานเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย (มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมาก และเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำโลกแห่งแรกของประเทศไทย) หาดแสนสุขลำปำ บ่อน้ำร้อนเขาชัยสน น้ำตกไพรวัลย์ อุทยานแห่งชาติ เขาปู่-เขาย่า

ตารางที่ 7 : ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว จังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. 2550 – 2555

รายการ	2550	2551	2552	2553	2554	2555
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	423	495	690	781	832	1,732
อัตราการเข้าพัก (ร้อยละ)	39.29	64.44	67.14	59.53	39.91	45.20
รายได้จากนักท่องเที่ยว (ล้านบาท)	497.96	535.30	748.94	1,405.57	1,373.65	1,780.40

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัด

2.2.5 ศักยภาพด้านด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จังหวัดพัทลุงจำนวนประชากร ณ ธันวาคม 2555 ทั้งหมด 514,492 คน แบ่งเป็น เพศชาย 251,650 คน เพศหญิง 262,842 คน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 172,773 ครัวเรือน ซึ่งเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 367,360 คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 364,280 คน ผู้ว่างงาน 3,080 คน และผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน 87,493 คน การมีงานทำ ผู้มีงานทำมีจำนวน 364,280 คน พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรม 201,716 คน คิดเป็นร้อยละ 55.37 ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน 162,564 คน ร้อยละ 44.63 ของผู้มีงานทำทั้งหมด โดยผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมทำงานในอุตสาหกรรม การขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในบ้าน ครัวเรือนมากที่สุด จำนวน 52,966 คน คิดเป็นร้อยละ 14.54 รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำนวน 27,278 คน ร้อยละ 7.49 อุตสาหกรรมโรงแรมและอาหาร จำนวน 24,587 คน ร้อยละ 6.75 อุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 15,191 คน ร้อยละ 4.17 และอุตสาหกรรมการบริหารราชการและป้องกันประเทศ จำนวน 11,771 คน ร้อยละ 3.23 ด้านการว่างงาน จังหวัดพัทลุงมีผู้ว่างงานประมาณ 3,080 คน หรือมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.84 ของผู้ว่างงานต่อประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน โดยแบ่งเป็นเพศหญิง 1,837 คน และเพศชาย 1,243 คน

2.2.5.2 การสาธารณสุข

จังหวัดพัทลุง มีสถานบริการสาธารณสุขของรัฐรวมจำนวนเตียงรวมทั้งจังหวัด 800 เตียง คิดเป็นอัตราส่วนเตียงต่อประชากรเท่ากับ 1:636 มีบุคลากรด้านสาธารณสุข (สาขาหลัก) รวมทั้งสิ้น 1,210 คน อัตราส่วนต่อประชากรเท่ากับ 1:273

ตารางที่ 8 : จำนวนสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ของจังหวัดพัทลุง ในปี พ.ศ. 2554

สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ	ขนาดเตียง	จำนวน (แห่ง)
1) โรงพยาบาลทั่วไป	440 เตียง	1
2) โรงพยาบาลชุมชน	90 เตียง	1
3) โรงพยาบาลชุมชน	30 เตียง	9
4) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	-	124

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ผู้ป่วยนอกที่รับบริการในสถานบริการทั้งสถานอนามัยและโรงพยาบาล
ภาครัฐ มีสาเหตุการป่วยแยกเป็นกลุ่มโรค 5 อันดับ ได้แก่ โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบไหลเวียน
เลือดโรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โรคระบบย่อยอาหาร โรคระบบกล้ามเนื้อ

2.2.5.3 ปัญหาอาชญากรรม

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของจังหวัดพัทลุงสรุปสถิติปัญหา
ออกเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ กลุ่มที่ 2 คดีชีวิตร่างกาย และเพศ
กลุ่มที่ 3 คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน กลุ่มที่ 4 คดีที่น่าสนใจ เช่น โจรกรรม ปล้น ช่มชู้ เรียกว่าได้ ช้อโกง
และกลุ่มที่ 5 คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย เช่น อาวุธปืน การพนัน ยาเสพติด ค้าประเวณี สถานบริการ วัตถุลามก
โดยมีสถิติคดี และการจับกุมดังนี้

ตารางที่ 9 : สถิติคดีอาญาของจังหวัดพัทลุง ในปี พ.ศ. 2554 - 2555

ประเภทความผิด	ปี 2554			ปี 2555 (ม.ค.-มิ.ย.)		
	รับแจ้ง (ราย)	จับ (คน)	ร้อยละ ที่จับได้	รับแจ้ง (ราย)	จับ (คน)	ร้อยละที่ จับได้
กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ	46	20	43.47	45	22	48.88
กลุ่มที่ 2 คดีชีวิตร่างกาย และเพศ	122	59	48.36	114	57	50.00
กลุ่มที่ 3 คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน	138	56	40.57	156	44	28.20
กลุ่มที่ 4 คดีที่น่าสนใจ เช่น โจรกรรม ปล้น ช่มชู้ เรียกว่าได้ ช้อโกง	78	20	25.64	112	21	18.75
กลุ่มที่ 5 คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย เช่น อาวุธปืน การพนัน ยาเสพติด ค้าประเวณี สถานบริการ วัตถุลามก	1620	2545	-	1848	2740	-

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.5.4 ปัญหายาเสพติด

จังหวัดพัทลุง มีปัญหายาเสพติดจัดอยู่ในระดับเบาบาง ซึ่งศูนย์
ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดพัทลุงร่วมกับตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง ได้ดำเนินการตาม
นโยบายของรัฐบาลให้มีการกวาดล้างยาเสพติดเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง โดยมีสถิติการจับกุม ดังนี้

ตารางที่ 10 : การจับกุม คดียาเสพติดจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. 2552 - 2555

	2552	2553	2554	2555 (ม.ค.-มิ.ย.)
จับกุมคดียาเสพติด/ราย	1,047	1,481	3,396	271
จับกุมคดียาเสพติด/คน	1,193	1,681	3,725	384

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดพัทลุง

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดพัทลุง มีเนื้อที่ประมาณ 2,140,296 ไร่ หรือ 3,424.47 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยป่าสงวน 31 ป่า เนื้อที่ 756,469.25 ไร่ หรือประมาณ 1,210.35 ตารางกิโลเมตร แต่ได้ส่งมอบป่าสงวนแห่งชาติส่วนที่เสื่อมโทรมให้กับสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อนำไปดำเนินการจัดสรรแก่ราษฎรตามพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดิน จำนวน 19 ป่า เนื้อที่ 148,005.35 ไร่ เนื้อประมาณ 236 ตารางกิโลเมตร คงเหลือพื้นที่ป่าตามกฎหมาย จำนวน 603,189 ไร่ หรือ 965 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยป่าบกมีลักษณะเป็นภูเขาในท้องที่อำเภอป่าพะยอม อำเภอ ศรีบรรพต อำเภอศรีนครินทร์ อำเภอกงหรา อำเภอตะโหมด และอำเภอป่าบอน ซึ่งทางราชการได้ประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด อีกส่วนหนึ่งจะเป็นป่าพรุในเขตรอบทะเลน้อย และทะเลสาบซึ่งทางราชการได้ประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า รวม 3 เขต คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เนื้อที่ 94,481 ไร่ (ส่วนหนึ่งจะเป็นพื้นที่ผืนน้ำประมาณ 17,500 ไร่) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง พื้นที่ 215,000 ไร่ (ส่วนหนึ่งจะเป็นพื้นที่ผืนน้ำประมาณ 22,000 ไร่) และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา เนื้อที่ 155,599 ไร่ (ส่วนหนึ่งจะเป็นพื้นที่ผืนน้ำประมาณ 103,749 ไร่) จากการแปลตีความการปกคลุมพื้นที่ป่าไม้จากภาพถ่ายดาวเทียมครั้งล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. 2552

จังหวัดพัทลุงยังคงเหลือพื้นที่ป่าสมบูรณ์ เป็นพื้นที่ 646.38 ตารางกิโลเมตร หรือ 403,987.50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.88 ของพื้นที่จังหวัด เนื่องจากพื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่ที่ราษฎรได้เข้าครอบครองทำกิน ซึ่งได้สำรวจไว้แล้วขณะนี้อยู่ในระหว่างการตรวจพิสูจน์สิทธิ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 ประมาณ 220,620 ไร่ รวมทั้งยังคงมีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าเพื่อนำไม้ไปใช้สอย และยึดถือครอบครองเป็นที่ทำกิน เป็นรายเล็กรายน้อยอยู่เนื่องจากสถิติในปีงบประมาณ 2554 ท้องที่จังหวัดพัทลุง มีการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ 74 คดี

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดพัทลุงใช้น้ำฝนและน้ำจากชลประทานเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรโดยมีปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยปีละ 1,967.71 มิลลิเมตร หรือเฉลี่ยเดือนละ 162.31 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตก 138 วันต่อปี หรือเดือนละ 12 วัน ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในเดือนมีนาคม 2554 และน้อยที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ด้านน้ำชลประทาน พื้นที่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดพัทลุงติดต่อกับเทือกเขาบรรทัด ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธารสายสั้นๆ ไหลลงสู่ทะเลสาบสงขลาหลายสาย ทำให้สามารถใช้แหล่งน้ำธรรมชาติเหล่านี้มาพัฒนาใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น การก่อสร้างระบบชลประทาน มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ 667,288 ไร่ นอกจากนี้ยังมีทรัพยากรน้ำบาดาล โดยในปี พ.ศ. 2550 พบว่าแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่จังหวัดพัทลุง คือ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนน้ำพาปรากฏแผ่กระจายอยู่ในบริเวณ แอ่งพัทลุงต่อเนื่องไปจนถึงที่ราบชายฝั่งทะเลหลวงด้านทิศเหนือ และทิศตะวันออก ที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึกตั้งแต่ 30 – 100 เมตร มีปริมาณน้ำ ระหว่าง 10 - 20 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง จนถึงมากกว่า 20 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณหลักในน้ำค่อนข้างสูงในเกือบทุกพื้นที่

2.2.6.3 สิ่งแวดล้อม

- มลพิษทางอากาศและเสียง คุณภาพอากาศและเสียงจังหวัดพัทลุงโดยรวมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แต่ในบางพื้นที่จะมีปัญหาเรื่องเหตุรำคาญกลิ่นเหม็นจากฟาร์มสุกร และควันจากการเผาวัสดุที่เหลือใช้จากการเกษตร สำหรับมลพิษ ทางอากาศในเขตชุมชนเมือง ส่วนใหญ่เป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นจากยานพาหนะ โดยเฉพาะฝุ่นละอองก๊าซพิษและควัน นอกจากนี้ยังอาจเกิดมลภาวะทางอากาศจากการเผามูลฝอยจากบ้านเรือนหรือชุมชน จึงไม่มีสถานีจัดเก็บข้อมูลคุณภาพอากาศของกรมควบคุมมลพิษ

- ปัญหาขยะมูลฝอย ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนในจังหวัดพัทลุง ประมาณวันละ 329.4 ตัน (คำนวณภายใต้ฐานประชากร เดือนกันยายน 2551 ในอัตราการเกิดขยะมูลฝอยพื้นที่เขตเทศบาลเฉลี่ย 1 กิโลกรัม/คน/วัน และนอกเขตเทศบาลเฉลี่ย 0.6 กิโลกรัม/คน/วัน) ปัญหาด้านการจัดการขยะมูลฝอยจึงมีแนวโน้มรุนแรงยิ่งขึ้นเนื่องจากอัตราการผลิตขยะมูลฝอยในปริมาณสูง ประกอบกับการจัดหาพื้นที่ใหม่เพื่อใช้เป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย เป็นไปได้ยากมาก จังหวัดพัทลุงมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลมีเพียงแห่งเดียว คือ สถานที่กำจัดขยะของเทศบาลเมืองพัทลุง สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีการจัดเก็บขยะมูลฝอยก็จะมีสถานที่กำจัดไม่ถูกหลักสุขาภิบาล เช่น การเทกองบนพื้นดิน การเผาในที่โล่งและการฝังหลุม เป็นต้น สถานการณ์ด้านการจัดการขยะมูลฝอย จึงยังเป็นปัญหาที่ท้าทายศักยภาพและการบริหารจัดการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ซึ่งวิธีการจัดการขยะมูลฝอยที่ได้ผลอย่างถาวรและยั่งยืน คือ การมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดและการนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์ วิธีการลดปริมาณขยะมูลฝอยสามารถทำได้โดยใช้หลัก 3 R คือ ลดการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการรีไซเคิล (Recycle) ส่วนการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย เช่น การนำขยะรีไซเคิลไปขาย การนำขยะอินทรีย์ไปทำปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“เมืองเกษตรยั่งยืน ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดดเด่น คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ประกอบด้วย 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น

เป้าประสงค์

จังหวัดพัทลุงมีรายได้ภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ปศุสัตว์ ประมง ที่มีศักยภาพเน้นเชิงสร้างสรรค์ให้มีคุณภาพมาตรฐานสากล
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาสู่เมืองปศุสัตว์เข้มแข็งด้วยระบบการผลิตและระบบตลาดกลางปศุสัตว์การเป็นแหล่งรวบรวม แหล่งพัก และแหล่งพัฒนาคุณภาพปศุสัตว์สู่การค้า การส่งออกปศุสัตว์ตามมาตรฐานสากล และการอนุรักษ์และส่งเสริมการผลิตพันธุ์สัตว์พื้นเมือง เพื่อความโดดเด่นประจำภูมิภาค
- 3) ส่งเสริมและสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาของจังหวัดให้เป็น แหล่งสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้แก่ชุมชนและการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน
- 4) ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลผลิตสินค้า เกษตร และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรที่มีศักยภาพให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และการพัฒนาพลังงาน ทางเลือกเพื่อการพึ่งพาตนเอง
- 5) แสวงหาความร่วมมือภาคการเกษตรอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับกลุ่มประเทศประชาคมเครือข่ายในอาเซียน
- 6) สร้างองค์ความรู้ พัฒนาเทคโนโลยี จัดการสารสนเทศการเกษตรที่เป็นระบบ และปรับปรุงระบบการเฝ้าระวัง และเตือนภัยทางการเกษตรทั้งจากธรรมชาติ และการแข่งขันกับภายนอก
- 7) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถทางการเกษตรของเกษตรกร ในการผลิตทางการเกษตรหลักของจังหวัดในการรวมกลุ่ม และการมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง ทางปัจจัยการผลิต
- 8) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งทางบก และ ทางราง และระบบการโลจิสติกส์ที่เน้นการเชื่อมต่อกับโครงข่ายการคมนาคมจากกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสู่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ออกสู่ประเทศมาเลเซีย และประชาคมอาเซียน
- 9) เสริมสร้างการเกษตรพื้นที่เชิงสร้างสรรค์กับมาตรฐานฟาร์มที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- 1) การเพิ่มขึ้นของรายได้จากภาคการเกษตรอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น
- 2) รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาอุตสาหกรรมเกษตร
- 3) ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับมาตรฐาน

2. การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร

เป้าประสงค์

จังหวัดพัทลุงมีผู้มาเยี่ยมชมเยือน และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์

1) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุกที่มุ่งเน้นการนำเสนอ การเป็นพื้นที่น่าเที่ยว อบอุ่น ปลอดภัย และมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีมาตรฐาน และสามารถ เชื่อมต่อเส้นทางการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียง

2) เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากร ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและเตรียมพร้อมชุมชนในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและประชาคม การท่องเที่ยวอาเซียน

3) ปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวให้มี มาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับชั้นนำ สรรสร้างมูลค่าวิถีชีวิต วิถีชุมชน ประเพณี วัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์ ให้มีจุดขายที่แตกต่างในการกระตุ้นการท่องเที่ยวจากจังหวัดใกล้เคียงและประชาคม อาเซียน

ตัวชี้วัด

1) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาและผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพิ่มขึ้น 4 แห่ง

2) รายได้โดยรวมจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 7

3) จำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือน (นักท่องเที่ยว/นักทัศนาจร) เพิ่มขึ้นร้อยละ 7

3. การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

เป้าประสงค์

คนพัทลุงมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการศึกษา มีหลักประกันความมั่นคงในชีวิต และทรัพย์สิน มีคุณธรรมจริยธรรม มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ได้รับการบริการทางการแพทย์ที่ดี มีครอบครัวอบอุ่น มั่นคง และชุมชนเข้มแข็ง

กลยุทธ์

1) ส่งเสริมการพัฒนาสู่ชุมชนสุขภาวะดีที่เข้มแข็ง ด้วยพลังการบูรณาการร่วม ในชุมชน และทุกภาคส่วน

2) สร้างสังคมสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนด้วยกลไกการศึกษา และการ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเข้าถึง ต่อเนื่อง

3) เตรียมความพร้อมชุมชนสู่อาเซียนให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีศักยภาพสากลและใช้โอกาสในการเปลี่ยนแปลงให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและเป็นพลัง ในการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน

4) พัฒนาระบบบริการภาครัฐเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองสิทธิประชาชน และการจัดสวัสดิการสังคมที่ประชาชนเข้าถึง และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

5) สร้างเสริมทัศนคติ ความรัก ความภาคภูมิใจในการเป็นคนพัทลุงแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทุกระดับในการร่วมพัฒนาแผ่นดินเกิดให้น่าอยู่ มีคุณธรรม จริยธรรม และรักษา วัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามของจังหวัดให้ยั่งยืน

ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรเพิ่มขึ้น
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ O-NET ม.3
- 3) ประชาชนที่มีหลักประกันทางสังคม
 - สมาชิกกองทุนสวัสดิการชุมชนระดับตำบล เพิ่มขึ้นร้อยละ 2
 - ประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ 20
- 4) ร้อยละที่ลดลงของคนว่างงาน
- 5) ร้อยละของส่วนราชการที่จัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
- 6) จำนวนที่ลดลงของการสูญเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบก
- ร้อยละ 3 ต่อปี
- 7) จำนวนของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรองเบาหวาน/ ความดัน ร้อยละ 95
- 8) จำนวนผู้ป่วยความดันเบาหวานที่สามารถควบคุมความดันและน้ำตาล ในเลือดได้ดี
- 9) จำนวนครอบครัวที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง ร้อยละ 91
- 10) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ต้นแบบ (ตามเกณฑ์ มท.)
- 11) จำนวนครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์รายได้ตาม จปฐ. มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น (รายได้เพิ่มขึ้น)

4. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีเป็นเมืองสีเขียว

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมกระแสนอนุรักษ์ และการจัดการปัญหาการบุกรุก ทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติด้วยพลังประชาชน และชุมชนในพื้นที่ด้วยการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และเข้าถึงจาก กลไกาภาครัฐ และท้องถิ่น
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และนิเวศป่าเขาของ จังหวัดให้ได้รับการดูแลและจัดการอย่างเหมาะสม โดยเน้นการสร้างเสริมการมีส่วนร่วมจากชุมชน และ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่คุ้มค่า
- 3) พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำที่เน้นสร้างโครงข่าย และการบริหาร การใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการเกษตรและการท่องเที่ยว
- 4) พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำเสีย และมลพิษจากขยะมูลฝอยแบบ ยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

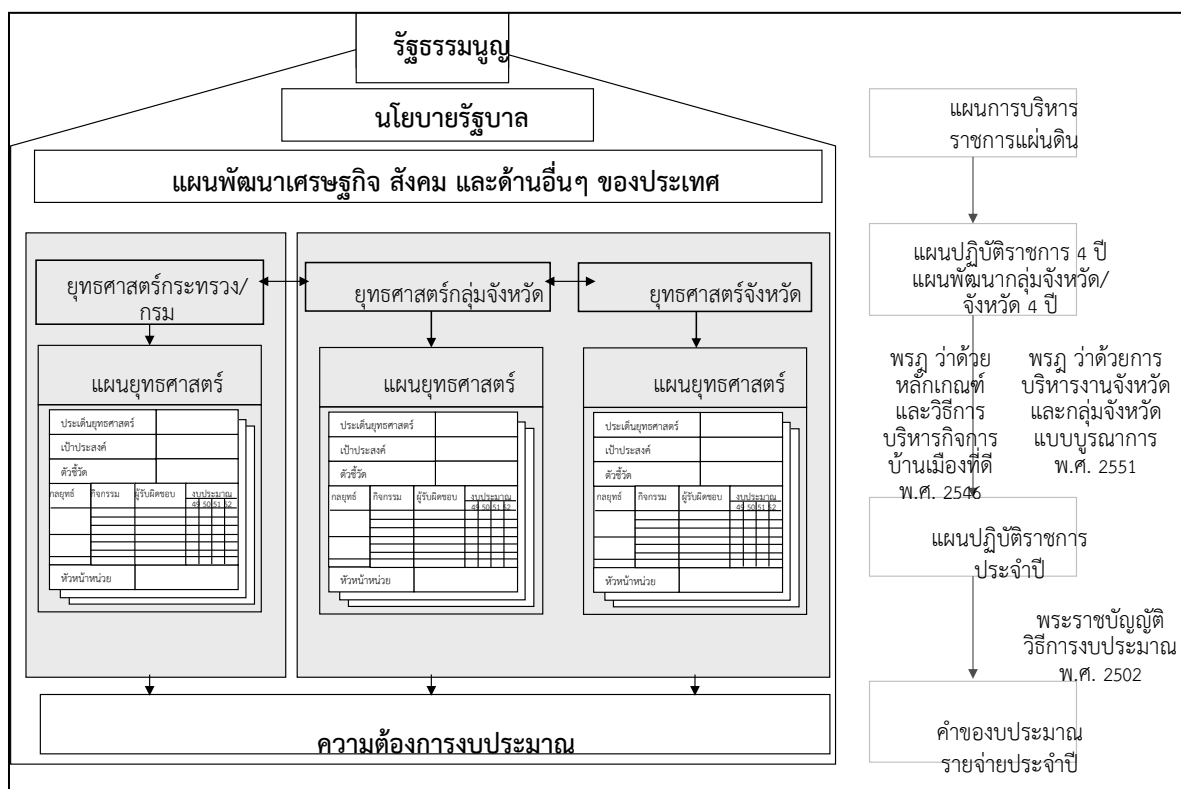
ตัวชี้วัด

- 1) พื้นที่ป่าอนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลายลดลง (ร้อยละ) (เทียบจากจำนวนพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก ดำเนินคดีตามกฎหมายเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี)
- 2) ส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวปีละ 50,000 กล้า (ต้นไม้โตใหม่ต่ำกว่าร้อยละ 5)
- 3) คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำ 25 สถานี มีค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ) (เทียบจากค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 ของค่าเฉลี่ย DO ย้อนหลัง 3 ปี)
- 4) ส่งเสริมให้มีชุมชนที่มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอเพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 – 2561 ทั้งนี้ **แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11** จะให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายรวมถึงการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้าระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน ไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคม มีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ปันฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาระบบและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 12 ตัวชี้วัดของจังหวัดพิจิตร กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพัทลุง
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์แบบครบวงจร
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ตั้งแต่ด้านสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เป็นเรื่องการบริหารจัดการสำนักงาน จึงไม่ได้นำมาเชื่อมโยงด้วย

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดพัทลุง
1. ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
2. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ย O - Net ม.3 - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย - สัดส่วนผู้ที่มีหลักประกันทางสังคม ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปได้รับการคัดกรองเบาหวานความดัน

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดพัทลุง
3. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- อัตราขยายตัวของ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 8 - รายได้การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8
4. คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัว เปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- พื้นที่ป่าอนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลายลดลง (ร้อยละ) - ส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวปีละ 50,000 กล้า - คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำ 25 สถานี มีค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ) - ส่งเสริมให้มีชุมชนที่มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของ การเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ แต่ไม่มีตัวชี้วัดในเรื่องของสัดส่วนแรงงานและการคุ้มครองทางสังคม ถึงแม้ว่าตัวชี้วัดที่ 11 12 และ 13 เป็นตัวชี้วัดที่สอดคล้องในเรื่องของภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน แต่ก็มิได้นำมาเชื่อมโยงด้วย เพราะเป็นตัวชี้วัดของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ซึ่งมิได้นำประเด็นนี้มาพิจารณา

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่สำคัญสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษานโยบายในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล้างสูบน้ำ และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
 - ได้รับการคุ้มครองรักษาสีหิ
 - มีจิตอาสา
 - เลี้ยงลูกได้ดี
 - ครอบครัวอบอุ่น
 - จิตใจเบิกบาน
- (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง
(E : Government Expense)
- บูรณาการ
 - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
 - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
 - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
 - ลดการเดินทาง
 - ลดเวลาการปฏิบัติ
 - จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
 - ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษาได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือเป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือสิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษารั้งนี้ จะหมายรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างเป็นตัวชี้วัดจำนวนมาก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณหรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมา

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดพัทลุง เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตรอุตสาหกรรม
ต่อเนื่องจากการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวสังข์หยด”

ตารางที่ 14 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

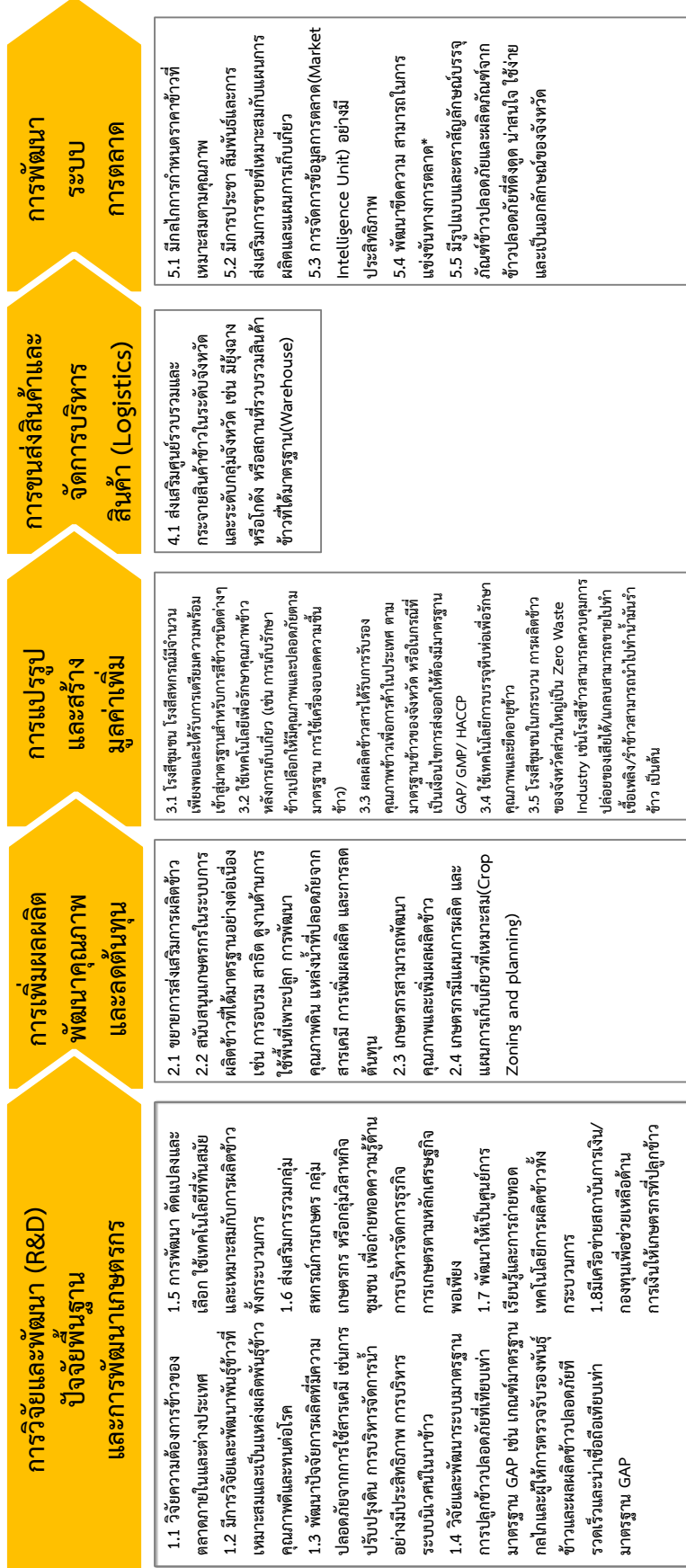
ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตรอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ข้าวสังข์หยด
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none">ข้าวสังข์หยด เป็นพันธุ์ข้าวเฉพาะถิ่นของจังหวัดพัทลุงที่ชาวพัทลุงได้รู้จักกันมานานนับ 100 ปี สมัยก่อนชาวนาปลูกไว้เป็นของกำนัลให้แก่ผู้หลักผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือในเทศกาลหรือวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ ขึ้นบ้านใหม่ แบบไทยโบราณ หรือใช้หุงต้มเพื่อทำบุญตักบาตรตามประเพณีนิยม มีคุณสมบัติเฉพาะ ตามลักษณะของข้าวกล้องที่แตกต่างจากพันธุ์ข้าวพื้นเมืองอื่น ๆ ด้วยเมล็ดมีเยื่อหุ้มสีแดง เรียวเล็ก นิยมบริโภคในรูปแบบข้าวหอมมะลิและข้าวกล้องศูนย์วิจัยข้าวพัทลุงได้ดำเนินการวิจัยเพื่อคัดแยกสายพันธุ์ที่ดีเหมาะสมกับการเพาะปลูกในพื้นที่ของจังหวัดพัทลุง ได้ยื่นคำขอหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.2518 โดยกรมวิชาการเกษตรได้ประกาศออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียนชื่อพันธุ์ “ข้าวสังข์หยดพัทลุง” เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2548 และกรมทรัพย์สินทางปัญญาระทรวงพาณิชย์ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 โดยใช้ชื่อสินค้าว่า “ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง”ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง ผลิตจากแหล่งปลูกธรรมชาติที่ได้ชื่อว่า “อู่วั่ว” ของภาคใต้ เป็นแผ่นดินที่ราบระหว่างทิวเขาบรรทัดกับแม่น้ำทะเลสาบสงขลา-พัทลุง อันอุดมสมบูรณ์ที่เป็นแหล่งกำเนิดผลผลิตทางการเกษตรหลากหลายชนิด ข้าวสังข์หยดเป็นหนึ่งในผลผลิตท้องถิ่นที่สะท้อนถึง ดิน น้ำ ที่สมบูรณ์สู่เมล็ดข้าวเรียวเล็กสีแดงเข้ม อุดมไปด้วยธาตุอาหาร วิตามิน ที่มีประโยชน์ยังต่อร่างกาย เป็นการผลิตข้าวกล้องและข้าวหอมมะลิที่ผลิตภายใต้การควบคุมคุณภาพของคณะกรรมการรับรองคุณภาพ ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ผ่านระบบจัดการคุณภาพ GAP (Good Agricultural Practice) ควบคุมระบบ GI (Geographical Indication) ใส่ใจต่อสุขภาพผู้บริโภคปลอดภัยจากสารพิษตกค้างโดยมีตราสัญลักษณ์ GI รับรองคุณภาพ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

นโยบายจังหวัด คนมีรายได้สมดุล
ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด

ข้าวยั่งยืน

- 1) การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 2) การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวสังข์หยด”

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร							
CSF 1.1 วิจัยความต้องการข้าวสังข์หยด พัสดุของตลาดภายใน ประเทศและ ต่างประเทศ (เช่น ราคา ชนิดข้าว ที่เหมาะสมกับความต้องการของ ผู้บริโภค เป็นต้น)	KPI 1.1-1 จำนวนรายงานการวิจัยความ ต้องการข้าวสังข์หยดพัสดุของ ตลาดฯ ที่จังหวัด นำมาใช้ ประโยชน์	Data 1.1.1 ต้องการข้าวสังข์หยดพัสดุ ของตลาดฯ ที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	รายงาน	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าวพัสดุ
CSF 1.2 มีการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าว ที่เหมาะสมและเป็นแหล่งผลิตพันธุ์ ข้าวคุณภาพดีและทนต่อโรค	KPI 1.2-1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี และทนต่อโรคที่เกษตรกรใน จังหวัดใช้เพาะปลูก	Data 1.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าว คุณภาพดีและทนต่อโรค ที่เกษตรกรในจังหวัดใช้ เพาะปลูก	พันธุ์	ไม่มี			ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว พัสดุ
	KPI 1.2-2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ ข้าวคุณภาพดีของจังหวัด	Data 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิต พันธุ์ข้าวคุณภาพดีของ จังหวัด	ไร่	มี	แหล่ง	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว พัสดุ
CSF 1.3 พัฒนาปัจจัยการผลิตที่มีความ ปลอดภัยจากการใช้สารเคมี เช่น การปรับปรุงดิน การบริหารจัดการ น้ำอย่างมีประสิทธิภาพการบริหาร ระบบนิเวศในนาข้าว เป็นต้น	KPI 1.3-1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูก ข้าวสังข์หยดพัสดุ	Data 1.3.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่ (รหัสชุดดิน)	ชุดดิน	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินพัสดุ
		Data 1.3.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละ พื้นที่ (ค่า Ph)	ชุด	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินพัสดุ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 1.3-2 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำใน เขตชลประทานและแหล่งน้ำ สาธารณะ	Data 1.3.3 จำนวนพื้นที่ชลประทาน	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทาน พัทลุง
		Data 1.3.4 จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำ สาธารณะ	ไร่	ไม่มี			โครงการชลประทาน พัทลุง
CSF 1.4 วิจัยและพัฒนาระบบมาตรฐาน การปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ เทียบเท่ามาตรฐาน GAP เช่น เกณฑ์มาตรฐาน กลไกและผู้ให้ การตรวจรับรองพันธุ์ข้าวและ ผลผลิตข้าวปลอดภัยที่รวดเร็วและ น่าเชื่อถือเทียบเท่ามาตรฐาน GAP	KPI1.4-1 จำนวนหลักเกณฑ์ มาตรฐานและระบบการรับรอง การปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่ จังหวัดทำเสร็จ	Data1.4.1 จำนวน หลักเกณฑ์มาตรฐานและ ระบบการรับรองการปลูก ข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่ จังหวัดทำเสร็จ	หลักเกณฑ์	มี	หลักเกณฑ์	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง
CSF 1.5 การพัฒนา ดัดแปลงและเลือก ใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสม กับการผลิตข้าวสังข์หยดพัทลุงทั้ง กระบวนการ	KPI 1.5-1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการพัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้อย่าง เหมาะสมกับการผลิตข้าวสังข์ หยดพัทลุงของจังหวัด	Data 1.5.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการ พัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้ อย่างเหมาะสมกับการผลิต ข้าวสังข์หยดพัทลุงของ จังหวัด	เรื่อง	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.6 ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่ม วิสาหกิจชุมชน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ด้านการบริหารจัดการธุรกิจ การเกษตรตามหลักเศรษฐกิจ พอเพียง	KPI 1.6-1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนผู้ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง ปลอดภัยของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 1.6.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนผู้ปลูกข้าวสังข์หยด พัทลุงปลอดภัยของจังหวัด ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด
CSF 1.7 พัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้และ การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต ข้าวสังข์หยดพัทลุงทั้งกระบวนการ	KPI 1.7-1 จำนวนเกษตรกรและสมาชิก สหกรณ์ได้รับการถ่ายทอด เทคโนโลยีและพัฒนาศักยภาพ การผลิตข้าวสังข์หยดพัทลุงทั้ง กระบวนการจากศูนย์การ เรียนรู้ของจังหวัด ที่เพิ่มขึ้น	Data 1.7.1 จำนวนเกษตรกรและ สมาชิกสหกรณ์ได้รับการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีและ พัฒนาศักยภาพการผลิต ข้าวสังข์หยดพัทลุงทั้ง กระบวนการจากศูนย์ การเรียนรู้ของจังหวัด ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 1.7-2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และ การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต ข้าวสังข์หยดพัทลุงและศูนย์ ประสานงานกลุ่มเกษตรกร และภาคธุรกิจ	Data 1.7.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และ การถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตข้าวสังข์หยดพัทลุง	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 1.7.3 จำนวนศูนย์ประสานงาน กลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด, หอการค้าจังหวัด

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.8 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุน เพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกรที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง	KPI 1.8-1 ร้อยละของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงิน เมื่อเทียบกับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งหมด	Data 1.8.1 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงินจากสถาบันการเงิน/กองทุน	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 1.8.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งหมด	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 1.8-2 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	Data 1.8.3 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
		Data 1.8.4. จำนวนกองทุนเงินกู้ต่างๆ	กองทุน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
VC2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF 2.1 ขยายการส่งเสริมการผลิตข้าวสังข์หยดพัทลุง	KPI 2.1-1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง	Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ราย	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.1-2 ร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าวสังข์หยด พัทลุงเมื่อเทียบกับพื้นที่ปลูกข้าว ทั้งหมดของจังหวัด	Data 2.1.3 หยดพัทลุงในปีปัจจุบัน	ไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด ของจังหวัดในปีปัจจุบัน	ไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 2.2 สนับสนุนเกษตรกรในระบบการผลิต ข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ได้มาตรฐาน อย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรม สาธิต คู่มือด้านการใช้พื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาคุณภาพดิน แหล่งน้ำที่ ปลอดภัยจากสารเคมี การเพิ่ม ผลผลิต และการลดต้นทุน เป็นต้น	KPI 2.2-1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนและพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับระบบการผลิตข้าว สังข์หยดพัทลุงให้ได้คุณภาพและ มาตรฐาน GAP หรือที่เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	Data 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนและพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับระบบการผลิตข้าว สังข์หยดพัทลุงให้ได้คุณภาพ และมาตรฐาน GAP หรือที่ เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง
CSF 2.3 เกษตรกรสามารถพัฒนาคุณภาพ และเพิ่มผลผลิตข้าวสังข์หยดพัทลุง	KPI 2.3-1 จำนวนผลผลิตข้าวสังข์หยด พัทลุงเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 จำนวนผลผลิตข้าวสังข์หยด พัทลุงเฉลี่ยต่อไร่ ในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ก.ก./ไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.3-2 จำนวนค่าใช้จ่ายในการ เพาะปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง เฉลี่ยต่อไร่ที่ลดลง	Data 2.3.2 จำนวนค่าใช้จ่ายในการ เพาะปลูกข้าวสังข์หยด พัทลุงเฉลี่ยต่อไร่ในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	บาท/ไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.3-3 มูลค่าการค้าข้าวสังข์หยดพัสดุของจังหวัด	Data 2.3.3 มูลค่าการค้าข้าวสังข์หยดพัสดุ	บาท	ไม่มี			สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
	KPI 2.3-4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุปลอดภัยของจังหวัดได้รับการรับรองคุณภาพข้าวตามมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด	Data 2.3.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุปลอดภัยของจังหวัดที่ได้รับการรับรองคุณภาพข้าวตามมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวพัสดุ
	KPI 2.3-5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุปลอดภัยของจังหวัด <u>ที่ผ่านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด</u>	Data 2.3.5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุปลอดภัยของจังหวัด <u>ที่ผ่านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด</u>	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวพัสดุ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.4 เกษตรกรรมมีแผนการผลิต และ แผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	KPI 2.4-1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ ส่งเสริมให้สามารถจัดทำ แผนการผลิต และแผนการเก็บ เกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	Data 2.4.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ ส่งเสริมจนมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่ เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.4-2 การคัดเลือกพันธุ์ข้าวที่เหมาะสม กับฤดูกาลเพาะปลูกและให้ผล ผลิตต่อไร่สูง	Data 2.4.2 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวที่ให้ ผลผลิตต่อไร่สูงและเหมาะสม กับการเพาะปลูกข้าวนาปี	พันธุ์	มี	วิจัย	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง
VC3 : การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 3.1 โรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์มีจำนวน เพียงพอและได้รับการเตรียมความ พร้อมเข้าสู่มาตรฐานสำหรับการสี ข้าวหอมมะลิปลอดภัยชนิดต่างๆ	KPI 3.1-1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP	Data 3.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มีความพร้อม เข้าสู่มาตรฐาน GMP	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด,สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวสังข์หยดพัสดุหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐานการใช้เครื่อง อบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	KPI 3.2-1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวสังข์หยดพัสดุหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	Data 3.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวสังข์หยดพัสดุหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 3.2-2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวสังข์หยดพัสดุที่มีการเก็บรักษาให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน	Data 3.2.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวสังข์หยดพัสดุที่มีการเก็บรักษาให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน	ตัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
	KPI 3.2-3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวสังข์หยดพัสดุ	Data 3.2.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวสังข์หยดพัสดุ	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.3 ผลผลิตข้าวสารข้าวสังข์หยดพัทลุงได้รับการรับรองคุณภาพข้าวเพื่อการค้าในประเทศ ตามมาตรฐานข้าวปลอดภัยของจังหวัด หรือในกรณีที่เป็นเงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมีมาตรฐาน GAP/ GMP/ HACCP	KPI 3.3-1 ผลผลิตข้าวสารข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณีที่เป็นเงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP / GMP/HACCP	Data 3.3.1 ปริมาณข้าวสารข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณีที่เป็นเงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP / GMP/HACCP	ตัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 3.4 ใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวสังข์หยดพัทลุง	KPI 3.4-1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิปลอดภัย ของจังหวัดที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวสังข์หยดพัทลุง	Data 3.4.1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ข้าวสังข์หยดพัทลุงของจังหวัดที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	ชนิด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน
	KPI 3.4-2 ปริมาณข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	Data 3.4.2 ปริมาณข้าวสังข์หยดพัทลุงที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	ก.ก.	ไม่มี			สำนักงานพาณิชย์จังหวัด, สำนักงานพัฒนาชุมชน

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.5 โรงสีชุมชนในกระบวนการผลิต ข้าวปลอดภัยของจังหวัดส่วนใหญ่ เป็น Zero Waste Industry เช่น โรงสีข้าวสามารถควบคุมการปล่อย ของเสียได้/แกลบสามารถขายไปทำ เชื้อเพลิง/รำข้าวสามารถนำไปทำ น้ำมันรำข้าว	KPI 3.5-1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและ การเป็น Zero Waste Industry	Data 3.5.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ เทคโนโลยีและการเป็น Zero Waste Industry	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด
	KPI 3.5-2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่มีศักยภาพ/ความพร้อมเป็น Zero Waste Industry	Data 3.5.2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ ที่มีศักยภาพมี ความพร้อมเป็น Zero Waste Industry	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด
VC4 : การขนส่งสินค้าและการจัดการบริหารสินค้า (Logistics)							
CSF 4.1 ส่งเสริมศูนย์รวบรวมและกระจาย สินค้าข้าวสังข์หยดพัสดุใน ระดับ จังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัด เช่น มี ยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือสถานที่ รวบรวมสินค้าข้าวที่ได้มาตรฐาน (Warehouse)	KPI 4.1-1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐาน ข้าวปลอดภัย	Data 4.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวม สินค้า (Warehouse) ที่ได้ มาตรฐานข้าวปลอดภัย	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด
	KPI 4.1-2 จำนวนศูนย์รวบรวมและ กระจายข้าวสังข์หยดพัสดุใน ระดับจังหวัด	Data 4.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวมและ กระจายข้าวสังข์หยดพัสดุ ในระดับจังหวัด	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC5 : การพัฒนาระบบการตลาด							
CSF 5.1 มีกลไกการกำหนดราคาข้าวสังข์หยด พัสดุที่เหมาะสมตามคุณภาพ	KPI 5.1-1 มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าว สังข์หยดพัสดุเมื่อเทียบกับ ผลผลิตข้าวทั่วไป	Data 5.1.1 ราคารับซื้อข้าวเปลือก ข้าวสังข์หยดพัสดุ	บาท/ตัน	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 5.1.2 ราคารับซื้อข้าวเปลือกทั่วไป	บาท/ตัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมโรงสีข้าวพัสดุ
CSF 5.2 มีการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริม การขายที่เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 5.2-1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการส่งเสริม การขายข้าวสังข์หยดพัสดุที่ เหมาะสมกับแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยว	Data 5.2.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการ ส่งเสริมการขายข้าวสังข์ หยดพัสดุที่เหมาะสมกับ แผนการผลิตและแผนการ เก็บเกี่ยว	ครั้ง	ไม่มี			สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด
		KPI 5.2-2 จำนวนและมูลค่าการสั่งซื้อข้าว สังข์หยดพัสดุจากการจัดงาน แสดงสินค้าและ Road Show	ตัน	ไม่มี			สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด
		Data 5.2.3 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวสังข์หยด พัสดุจากการจัดงานแสดง สินค้าและ Road Show	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวสังข์หยด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 5.3 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence Unit) อย่างมีประสิทธิภาพ	KPI 5.3-1 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวสังข์หยดพัสดุของจังหวัด	Data 5.3.1 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวสังข์หยดพัสดุของจังหวัด	ฐานข้อมูล	มี	ทะเบียน	รายปี	หอการค้าจังหวัด
CSF 5.4 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด (เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดกับภาคส่วนต่าง ๆ การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง)	KPI 5.4-1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวสังข์หยดพัสดุของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 5.4.1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวสังข์หยดพัสดุของจังหวัดในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ช่องทาง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
	KPI 5.4-2 จำนวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุของที่เพิ่มขึ้น	Data 5.4.2 จำนวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวสังข์หยดพัสดุในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	เครือข่าย/กลุ่ม	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
CSF 5.5 มีรูปแบบและตราสัญลักษณ์บรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิปลอดภัยและผลิตภัณฑ์จากข้าวปลอดภัยที่ดึงดูด น่าสนใจ ใช้ง่ายและเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด	KPI 5.5-1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	Data 5.5.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	รูปแบบ	ไม่มี			สำนักงานพาณิชย์จังหวัด

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวสังข์หยด”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตรอุตสาหกรรมเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวสังข์หยด” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 49 รายการ โดยในปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บปกติ 38 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่สำคัญที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 11 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวสังข์หยด”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูลรายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(8 CSFs, 12 KPIs)	(4 CSFs, 10 KPIs)	(5 CSFs, 9 KPIs)	(1 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	38 (77.55%)	13	11	7	1	6
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	11 (22.45%)	4	1	2	1	3
รวม	49 (100%)	17	12	9	2	9

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บจำนวน 11 รายการ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวสังข์หยด”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัยความต้องการข้าวสังข์หยดพัสดุของตลาดที่จังหวัดนำมาใช้ประโยชน์	ศูนย์วิจัยข้าวพัสดุ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีและทนต่อโรคที่เกษตรกรในจังหวัดใช้เพาะปลูก	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพัสดุ	
Data 1.3.4 จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำสาธารณะ	โครงการชลประทานพัสดุ	
Data 1.5.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาดัดแปลงและเลือกใช้อย่างเหมาะสมกับการผลิตข้าวสังข์หยดพัสดุของจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าวพัสดุ	
Data 2.3.3 มูลค่าการค้าข้าวสังข์หยดพัสดุ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัสดุ	
Data 3.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัสดุ, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 3.4.2 ปริมาณข้าวสังข์หยดพัสดุที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัสดุ, สำนักงานพัฒนาชุมชนพัสดุ	
Data 4.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวมและกระจายข้าวสังข์หยดพัสดุในระดับจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดพัสดุ	
Data 5.4.1 จำนวนครั้งของการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายข้าวสังข์หยดพัสดุที่เหมาะสมกับแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัสดุ	
Data 5.4.2 จำนวนการสั่งซื้อข้าวสังข์หยดพัสดุจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัสดุ	
Data 5.7.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัสดุ	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แบบครบวงจร

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

ตารางที่ 18 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ /สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ (1) การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ การให้ความรู้ความเข้าใจหรือการสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนจึงเป็นสิ่งสำคัญ (2) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มักเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความปรารถนาหรือสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติในลักษณะต่างๆ และ (3) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น การเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบต่างๆ จะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม - แหล่งท่องเที่ยวหลักของพัทลุง ได้แก่ อุทยานเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมาก และเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำโลกแห่งแรกของประเทศไทย หาดแสนสุขลำปำ บ่อน้ำร้อนเขาชัยสน น้ำตกไพรวัลย์ อุทยานแห่งชาติ เขาปู่-เขาย่า ซึ่งมีขีดความสามารถที่จะพัฒนา - สู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจรได้ต่อไป - พัทลุงเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวไม่ค่อยรู้จักหรือแวะมาเที่ยวมากนัก ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่มาพัทลุงจะมาเที่ยวกันเป็นกลุ่ม เป็นครอบครัวมีความตั้งใจมาเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทยานนกน้ำทะเลน้อย ซึ่งเป็นอุทยานนกน้ำใหญ่ที่สุดในประเทศไทยที่นักดูนกทุกคนใฝ่ฝันจะมาเที่ยวชม 		

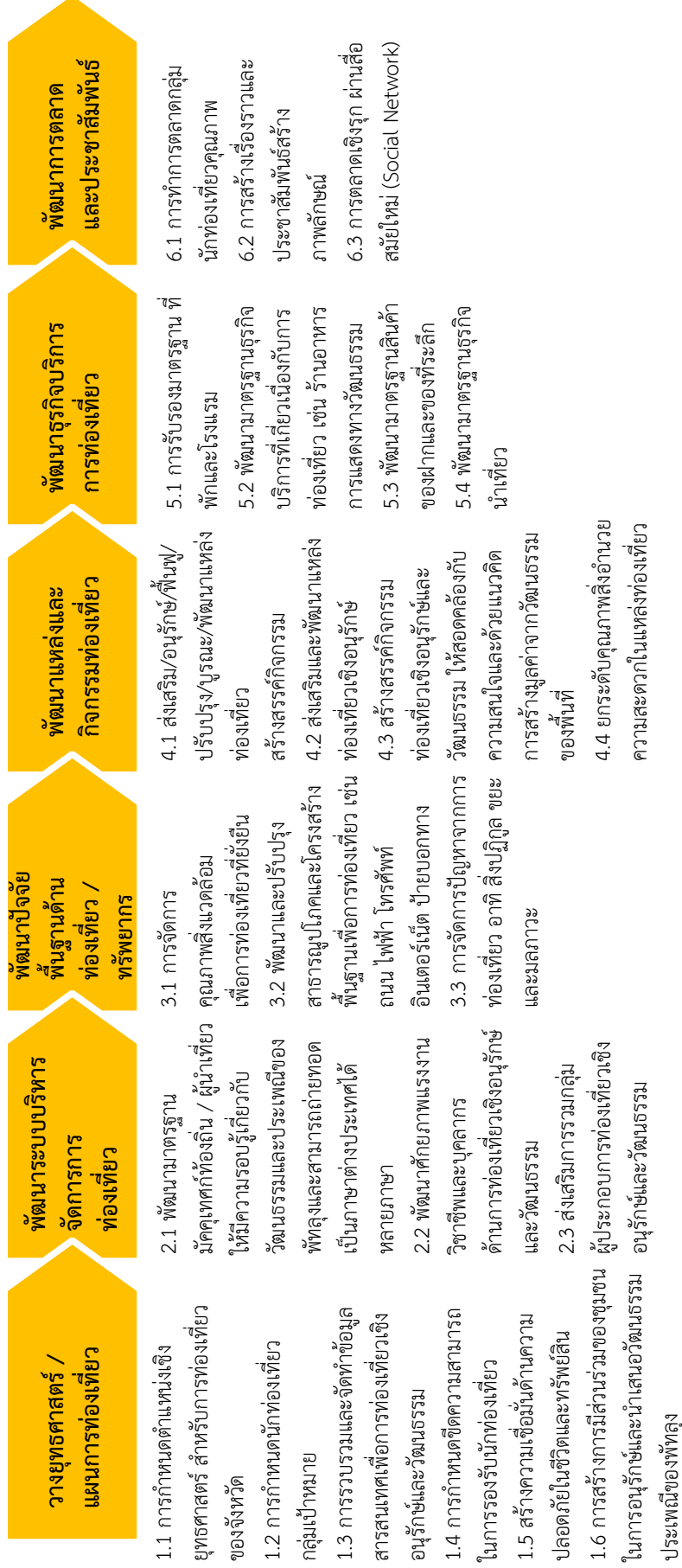
หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

นโยบายจังหวัด คนมีรายได้สมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

- 1) การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 2) การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : วายยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว							
CSF1.1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1-1 มีการวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของพัทลุง	Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุมของกลยุทธ์ และโครงการต่อการกำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ของพัทลุง	ระดับ	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
		Data 1.1.2 สัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับ จัดสรรด้านการท่องเที่ยวต่อ งบประมาณทั้งหมด	ร้อยละ	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF 1.2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2-1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยว ตามกลุ่มเป้าหมาย	รายงาน	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF 1.3 การรวบรวมและ จัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ วัฒนธรรม	KPI 1.3-1 จำนวนรายงานข้อมูล สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์	Data 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูล สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์	รายงาน	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.4-1 จำนวนรายงานความพร้อมของ ที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและ บริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้อง กับกลุ่มเป้าหมายและจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบ ที่อาจเกิดขึ้น	Data 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยว ตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการ วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	รายงาน	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF1.5 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 1.5-1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นด้าน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	Data 1.5.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นด้าน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละ	ไม่มี			
CSF1.6 การสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการอนุรักษ์และ นำเสนอวัฒนธรรมประเพณี ของพัทลุง	KPI 1.6-1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มี ส่วนร่วมในการสืบสานและร่วม นำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของพัทลุง	Data 1.6.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มี ส่วนร่วมในการสืบสานและร่วม นำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของ พัทลุง	ร้อยละ	มี		รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดพัทลุง
		Data 1.6.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการ สืบสานวัฒนธรรมประเพณีของพัทลุง	กิจกรรม	มี		รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว							
CSF 2.1 พัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของพัทลุงและ สามารถถ่ายทอดเป็น ภาษาต่างประเทศได้หลาย ภาษา	KPI 2.1-1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว ที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของพัทลุงและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้ หลายภาษา	Data 2.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว ที่มีการขึ้นทะเบียนมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
		Data 2.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว ที่ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของพัทลุงและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้ หลายภาษา	คน	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF 2.2 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และวัฒนธรรม	KPI 2.2-1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่มี ศักยภาพการในกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	Data 2.2.1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่มี ศักยภาพในกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	คน	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF 2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม	KPI 2.3-1 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจ ที่เกี่ยวข้อง	Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ ด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	กลุ่ม	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
		Data 2.3.2 ความหลากหลายของผู้ประกอบการ ด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่ มีการรวมกลุ่มกัน	ธุรกิจ	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 3.1 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน	KPI 3.1-1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot)ในพื้นที่จังหวัด	Data 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่จังหวัด	ร้อยละ	ไม่มี			สถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัด พัทลุง
	KPI 3.1-2 อัตราการลดลงของพื้นที่ความเสียหาย จากไฟฟ้า	Data 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ความ เสียหายจากไฟฟ้า	ไร่	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
	KPI 3.1-3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาด เล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	Data 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาด เล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	วัน	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
CSF 3.2 พัฒนาและปรับปรุง สาธารณูปโภคและโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้ายบอกทาง	KPI 3.2-1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทาง ถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้ง ป้ายบอกทาง	Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทาง ถนนภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้งป้ายบอกทาง	ระดับ	ไม่มี			สำนักงานโยธาธิการ และผังเมืองจังหวัด พัทลุง, องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพัทลุง, สำนักงานทางหลวง ชนบทจังหวัดพัทลุง
	KPI 3.2-2 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 3.2.2 ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัด พัทลุง
	KPI 3.2-3 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 3.2.3 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำประปา	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัด พัทลุง
	KPI 3.2-4 อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการ เข้าถึงเครือข่ายโทรศัพท์	Data 3.2.4 อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของ ประชากร	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัด พัทลุง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.3 การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะ และมลภาวะ	KPI 3.3-1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.3.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมดต่อเดือน	ตันต่อเดือน	มี		รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 3.3.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดโดยเฉลี่ยต่อเดือน	ตันต่อเดือน	มี		รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 3.3.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะต่อปี	ร้อยละ	มี		รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
VC 4 : พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว							
CSF 4.1 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และสร้างสรรค์กิจกรรม	KPI 4.1-1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	แหล่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF 4.2 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	KPI 4.2-1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพิ่มขึ้น	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี		รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4.3 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับความสนใจด้วยแนวคิดการสร้างมูลค่าจากสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของพื้นที่	KPI 4.3-1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและ สวนสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสวนสาธารณะในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี		รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF4.4 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก ในแหล่งท่องเที่ยว	KPI 4.4-1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	Data 4.4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	แหล่ง	มี		รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
		Data 4.4.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมชม	แหล่ง	มี		รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
VC5 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว							
CSF 5.1 การรับรองมาตรฐาน ที่พักและโรงแรม	KPI 5.1-1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก และโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest - house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี		รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
		Data 5.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี		รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
		Data 5.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 5.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest - house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมด ที่ได้รับการสนับสนุนขอรับการตรวจ รับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร การแสดงทาง วัฒนธรรม	KPI 5.2-1 ร้อยละของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวได้รับการรับรอง มาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร เป็นต้น	Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวได้รับการรับรอง มาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
		Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้งหมดที่ ได้รับการสนับสนุนให้ขอรับ การตรวจรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของ ฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3-1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึก ที่เป็นอัตลักษณ์ของพัทลุงได้รับการ รับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึก ที่เป็นอัตลักษณ์ของพัทลุงได้รับการ รับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	รายการ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		Data 5.3.2 มูลค่าสินค้าของฝากและของที่ระลึก ที่เป็นอัตลักษณ์ ของพัทลุง	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดพัทลุง
CSF 5.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว	KPI 5.4-1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับรอง มาตรฐาน	Data 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับรอง มาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
VC6 : พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF 6.1 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1-1 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จาก การท่องเที่ยวของพัทลุงที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของพัทลุง ที่เพิ่มขึ้น	คน	มี		รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดพัทลุง
		Data 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของพัทลุง ที่เพิ่มขึ้น	บาท	มี		รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดพัทลุง
CSF 6.2 การสร้างเรื่องราวและ ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 6.2-1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์ และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์ และเอกลักษณ์การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ของพัทลุง	เรื่อง	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง
		Data 6.2.2. จำนวนครั้งของการเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เชื่อมโยงกับ ธรรมชาติในพัทลุงผ่านสื่อต่างๆ	ครั้ง	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3-1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำ ธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวพัทลุงที่เป็น การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำ ธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวพัทลุงที่ เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดพัทลุง

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพคือ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 42 รายการ โดยในปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บปกติ 22 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่สำคัญที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 20 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 20 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(6 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	22 (52.38%)	2	1	8	5	4	2
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	20 (47.62%)	6	4	2	-	5	3
รวม	42 (100%)	8	5	10	5	9	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บจำนวน 20 รายการ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ
“การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุมของกลยุทธ์และโครงการต่อการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของพัทลุง	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.1.2 สัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรด้านการท่องเที่ยวต่องบประมาณทั้งหมด	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 1.2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายและประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พักร้านอาหาร ที่พัก และบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 1.6.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		
Data 2.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีของพัทลุง และสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 2.2.1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่มีศักยภาพในกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 2.3.2 ความหลากหลายของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่จังหวัด	สถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดพัทลุง	

ตารางที่ 21 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ
“การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพัทลุง, องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง, สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพัทลุง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 5.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 5.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐาน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนให้ขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของพัทลุง	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 6.2.2. จำนวนครั้งของการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติในพัทลุงผ่านสื่อต่างๆ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	
Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวพัทลุงที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การพัฒนาสุขภาวะ” และ “การสร้างสังคมการเรียนรู้”

ตารางที่ 22 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

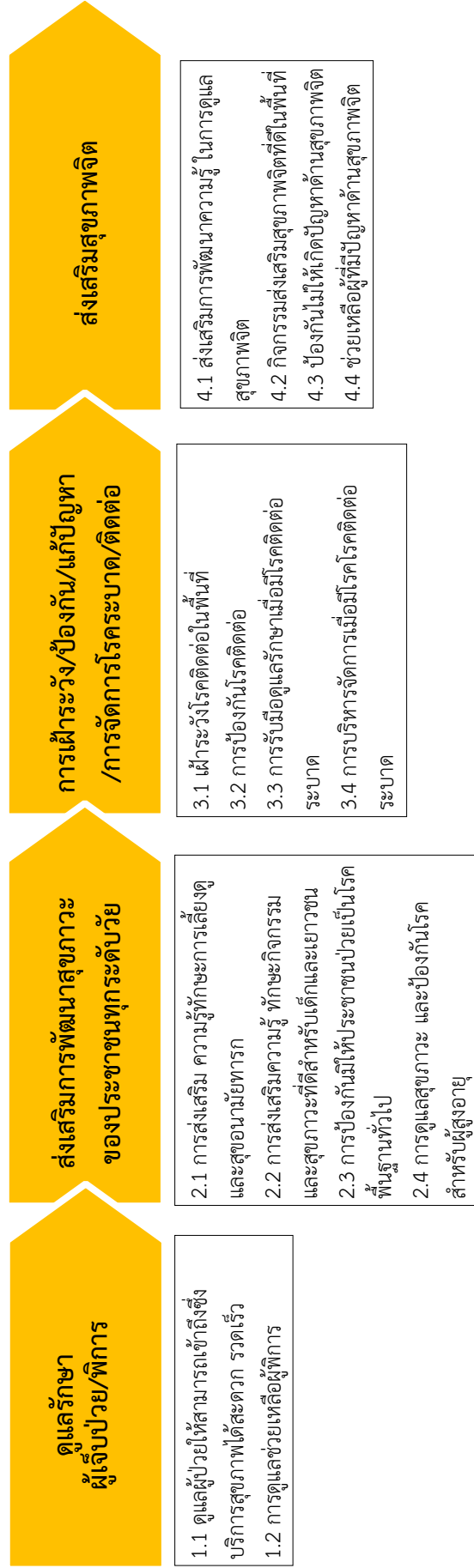
ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	สังคม -> คุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาสุขภาวะ - การสร้างสังคมการเรียนรู้
สรุปเหตุผลสนับสนุน ประเด็นสำคัญที่เลือกศึกษา มีความสอดคล้องกับนโยบายของจังหวัดที่เน้น คนดี คนมีปัญญา คนมีสุขภาพแข็งแรง		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

นโยบายจังหวัด คนมีสุขภาพแข็งแรง

ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

การพัฒนาสุขภาพ

3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) “การพัฒนาสุขภาวะ”

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสุขภาวะ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ดูแลรักษาผู้เจ็บป่วย/พิการ							
CSF 1.1 ดูแลผู้ป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งบริการสุขภาพได้สะดวก รวดเร็ว	KPI 1.1 -1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีสุขภาวะที่ดี	Data 1.1.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีสุขภาวะที่ดี	ร้อยละ	ไม่มี			
	KPI 1.1 -2 จำนวนสถานบริการสุขภาพที่มีมาตรฐานตามที่กำหนด (HA)	Data 1.1.2 จำนวนสถานบริการสุขภาพที่มีมาตรฐานตามที่กำหนด (HA)	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
CSF 1.2 การดูแลช่วยเหลือผู้พิการ	KPI 1.2-1 การดูแลช่วยเหลือผู้พิการ	Data 1.2.1 จำนวนผู้พิการที่ได้รับการดูแลช่วยเหลือ	คน	มี		รายปี	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง
	KPI 1.2-2 จำนวนสถานบริการเพื่อการดูแลช่วยเหลือผู้พิการ	Data 1.2.2 จำนวนสถานบริการเพื่อการดูแลช่วยเหลือผู้พิการ	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสุขภาวะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกระดับวัย							
CSF 2.1 การส่งเสริม ความรู้ทักษะ การเลี้ยงดูและสุขอนามัยทารก	KPI 2.1-1 กิจกรรมเพื่อการส่งเสริม ความรู้ทักษะการเลี้ยงดูและ สุขอนามัยทารก	Data 2.1.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรมเพื่อการส่งเสริมความรู้ ทักษะการเลี้ยงดูและสุขอนามัย ทารก	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
	KPI 2.1-2 อัตราการตายของทารกต่อการ เกิดมีชีพ	Data 2.1.2 อัตราการตายของทารกต่อ การเกิดมีชีพ	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
CSF 2.2 การส่งเสริมความรู้ ทักษะ กิจกรรมและสุขภาวะที่ดีสำหรับ เด็กและเยาวชน	KPI 2.2-1 กิจกรรมเพื่อการส่งเสริมความรู้ ทักษะกิจกรรมและสุขภาวะที่ดี สำหรับเด็กและเยาวชน	Data 2.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรมเพื่อการส่งเสริมความรู้ ทักษะกิจกรรมและสุขภาวะที่ดี สำหรับเด็กและเยาวชน	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
CSF 2.3 การป้องกันมิให้ประชาชนป่วย เป็นโรคพื้นฐานทั่วไป	KPI 2.3-1 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรอง เบาหวาน	Data 2.3.1 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรอง เบาหวาน	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
	KPI 2.3-2 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรอง ความดัน	Data 2.3.2 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไป ได้รับการคัดกรองความดัน	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.4 การดูแลสุขภาพ และป้องกันโรคสำหรับผู้สูงอายุ	KPI 2.4-1 ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี	Data 2.4.1 ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
	KPI 2.4-2 ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันได้ดี	Data 2.4.2 ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันได้ดี	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
	KPI 2.4-3 ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแล/ส่งต่อ	Data 2.4.3 ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแล/ส่งต่อ	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
	KPI 2.4-4 ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแล/ส่งต่อ	Data 2.4.4 ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแล/ส่งต่อ	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
VC 3 : การเฝ้าระวัง/ป้องกัน/แก้ปัญหา/การจัดการโรคระบาด/ติดต่อ							
CSF 3.1 เฝ้าระวังโรคติดต่อในพื้นที่	KPI 3.1-1 สาเหตุการตาย 10 อันดับแรกของจังหวัด	Data 3.1.1 สาเหตุการตาย 10 อันดับแรกของจังหวัด	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.1-2 อัตราการได้รับวัคซีนของประชากรเพิ่มสูงขึ้น (ร้อยละ)	Data 3.1.2 อัตราการได้รับวัคซีนของประชากรเพิ่มสูงขึ้น (ร้อยละ)	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
CSF 3.2 การป้องกันโรคติดต่อ	KPI 3.2-1 กิจกรรมให้ความรู้เพื่อการป้องกันโรคติดต่อ	Data 3.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้เพื่อการป้องกันโรคติดต่อ	คน	มี	ทะเบียน	เดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
	KPI 3.2-2 ร้อยละของหญิงที่ตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ HIV (หญิงที่มาฝากครรภ์ที่สถานพยาบาลรัฐในปีนั้น)	Data 3.2.2 ร้อยละของหญิงที่ตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ HIV (หญิงที่มาฝากครรภ์ที่สถานพยาบาลรัฐในปีนั้น)	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
	KPI 3.2-3 อัตราประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี (ร้อยละ)	Data 3.2.3 อัตราประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี (ร้อยละ)	ร้อยละ	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
	KPI 3.2-4 ร้อยละที่ลดลงของผู้ป่วยจากโรคติดต่อในจังหวัด	Data 3.2.4 ข้อมูลผู้ป่วยจากโรคติดต่อในจังหวัด	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	เดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
CSF 3.3 การรับมือดูแลรักษาเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	KPI 3.3 กิจกรรมให้ความรู้เพื่อการรับมือดูแลรักษาเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	Data 3.3.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้เพื่อการรับมือดูแลรักษาเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	คน	มี	ทะเบียน	เดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.4 การบริหารจัดการเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	KPI 3.4-1 อัตราการรักษาผู้ป่วยให้หายจากโรคระบาดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	Data 3.4.1 อัตราการรักษาผู้ป่วยให้หายจากโรคระบาดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
	KPI 3.4-2 อัตราการเสียชีวิตจากโรคติดต่อลดลง (ร้อยละ)	Data 3.4.2 อัตราการเสียชีวิตจากโรคติดต่อลดลง (ร้อยละ)	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
VC 4 : ส่งเสริมสุขภาพจิต							
CSF 4.1 ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพจิต	KPI 4.1-1 กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพจิต	Data 4.1.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพจิต	คน	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
	KPI 4.1-2 อัตราของผู้มีปัญหาสุขภาพจิตเข้ารับบริการสุขภาพจิตในสถานบริการสาธารณสุขทุกระดับจากการสำรวจ	Data 4.1.2 อัตราของผู้มีปัญหาสุขภาพจิตเข้ารับบริการสุขภาพจิตในสถานบริการสาธารณสุขทุกระดับจากการสำรวจ	ร้อยละ	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง
CSF 4.2 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในพื้นที่	KPI 4.2 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในพื้นที่	Data 4.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในพื้นที่	คน	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสุขภาพะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4.3 ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา ด้านสุขภาพจิต	KPI 4.3-1 กิจกรรมให้ความรู้เพื่อการ ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้าน สุขภาพจิต	Data 4.3.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรมให้ความรู้เพื่อการ ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้าน สุขภาพจิต	คน	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
	KPI 4.3-2 คะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิตของคน ไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนก ตามเพศ	Data 4.3.2 คะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิตของคน ไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนก ตามเพศ	คะแนน	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
CSF 4.4 ช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหา ด้านสุขภาพจิต	KPI 4.4-1 อัตราส่วนจิตแพทย์ต่อ ประชากรแสนคน	Data 4.4.1 อัตราส่วนจิตแพทย์ต่อประชากร แสนคน	ร้อยละ	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
	KPI 4.4-2 อัตราพยาบาลวิชาชีพผู้ได้รับ การพัฒนาหลักสูตรเฉพาะ ทางการพยาบาลสุขภาพจิตและ จิตเวชต่อประชากรแสนคน	Data 4.4.2 อัตราพยาบาลวิชาชีพผู้ได้รับการ พัฒนาหลักสูตรเฉพาะทางการ พยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ต่อประชากรแสนคน	ร้อยละ	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
	KPI 4.4-3 อัตราการกลับเข้ารับการรักษา ผู้ป่วยจิตเวชภายใน 28 วัน หลังจำหน่าย จำแนกรายโรค (จำนวน 10 โรค)	Data 4.4.3 อัตราการกลับเข้ารับรักษา ผู้ป่วยจิตเวชภายใน 28 วัน หลังจำหน่าย จำแนกรายโรค (จำนวน 10 โรค)	ร้อยละ	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสุขภาวะ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ ประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “การพัฒนาสุขภาวะ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 30 รายการ โดยในปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บปกติ 29 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่สำคัญที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 1 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสุขภาวะ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(2 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 9 KPIs)	(4 CSFs, 9 KPIs)	(4 CSFs, 8 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	29 (96.67%)	3	9	9	8
2. รายการสถิติที่ต้อง พัฒนากระบวนการ จัดเก็บ	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้อง พัฒนาการจัดเก็บต่อไป	1 (3.33%)	1	-	-	-
รวม	30 (100%)	4	9	9	8

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บจำนวน 1 รายการ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 25

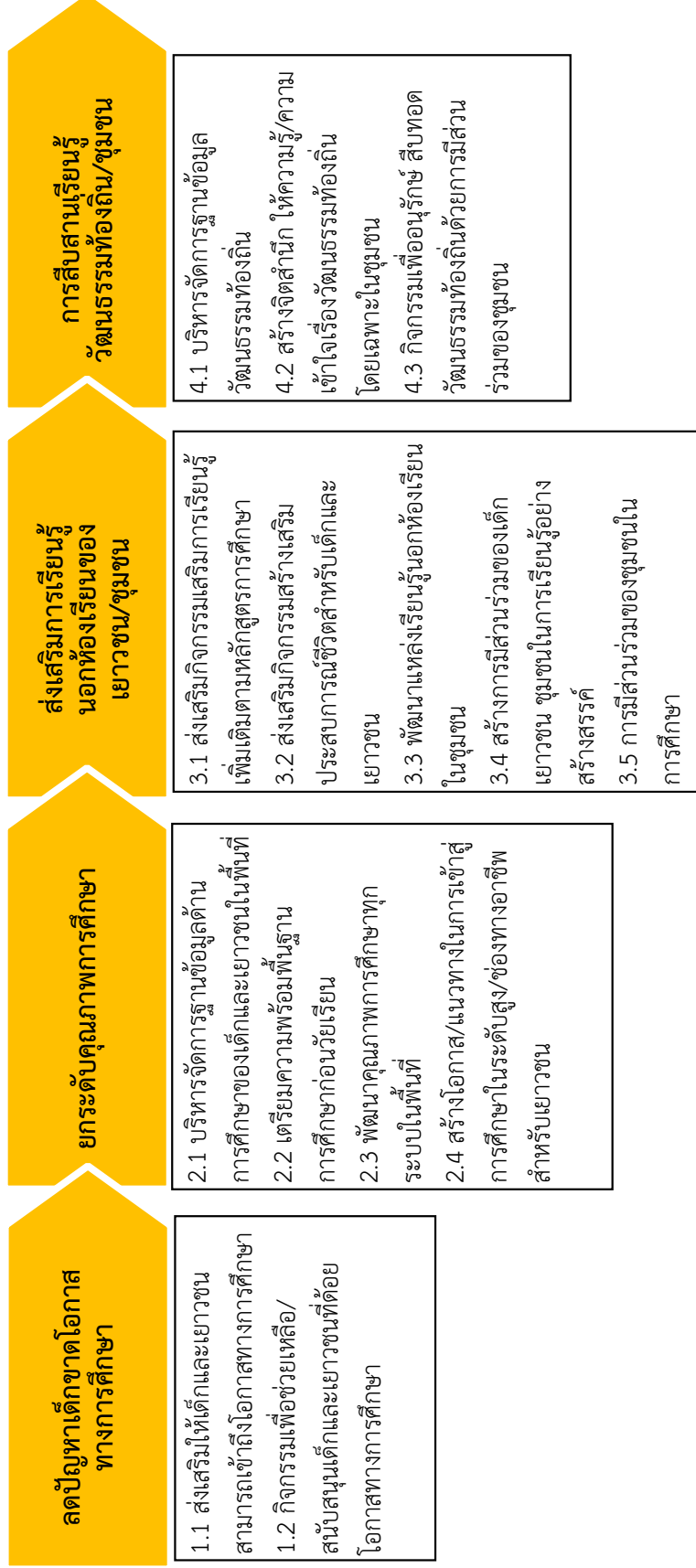
ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสุขภาวะ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ ชุมชนมีสุขภาวะที่ดี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล สำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับ ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูล และการใช้ข้อมูล

นโยบายจังหวัด คนดี คนมีปัญญา

การสร้างสังคมการเรียนรู้

ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด การพัฒนาคนและสังคมให้มีความ

3.3.4 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) “การสร้างสังคมการเรียนรู้”

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การสร้างสังคมการเรียนรู้”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา							
CSF 1.1 ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา	KPI 1.1 จำนวนเด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 จำนวนเด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	คน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 1.2 กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา	KPI 1.2 กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา	กิจกรรม	ไม่มี			สนง.พัฒนาสังคมฯ
VC 2 : ยกระดับคุณภาพการศึกษา							
CSF 2.1 บริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	KPI 2.1 การจัดทำฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	Data 2.1.1 ฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	ฐานข้อมูล	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 2.2 เตรียมความพร้อมพื้นฐานการศึกษาก่อนวัยเรียน	KPI 2.2 จำนวนเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมพื้นฐานการศึกษา ก่อนวัยเรียนเพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 จำนวนเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมพื้นฐานการศึกษา ก่อนวัยเรียน	คน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การสร้างสังคมการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระบบในพื้นที่	KPI 2.3.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนจังหวัดพัทลุงไม่น้อยกว่า 15 ปี	Data 2.3.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนจังหวัดพัทลุง	ปี	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 2.3.2 ค่าเฉลี่ย O - Net ม.3 เพิ่มขึ้น	Data 2.3.2 ค่าเฉลี่ย O - Net ม.3	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 2.4 สร้างโอกาส/แนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูง/ช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชน	KPI 2.4.1 จำนวนเยาวชนที่เข้าสู่การศึกษาในระดับสูง/ช่องทางอาชีพเพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 จำนวนเยาวชนที่เข้าสู่การศึกษาในระดับสูง/ช่องทางอาชีพ	คน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 2.4.2 จำนวนของกำลังแรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น	Data 2.4.2 จำนวนของกำลังแรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ	คน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงาน
VC 3 : ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน							
CSF 3.1 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	KPI 3.1.1 กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	Data 3.1.1 จำนวนกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	กิจกรรม	ไม่มี			สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 3.1.2 จำนวนคนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษาเพิ่มขึ้น	Data 3.1.2 จำนวนคนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	คน	ไม่มี			สนง.เขตพื้นที่การศึกษา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การสร้างสังคมการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน	KPI 3.2.1 กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน	Data 3.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน	กิจกรรม	ไม่มี			สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 3.2.2 จำนวนเด็กและเยาวชนเยาวชนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชนเพิ่มขึ้น	Data 3.2.2 จำนวนเด็กและเยาวชนเยาวชนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน	คน	ไม่มี			สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 3.3 พัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน	KPI 3.3 แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น	Data 3.3.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนที่ได้รับการพัฒนา	แหล่ง	ไม่มี			สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 3.4 สร้างการมีส่วนร่วมของเด็กเยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์	KPI 3.4 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น	Data 3.4.1 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์	คน	ไม่มี			
CSF 3.5 การมีส่วนร่วมของชุมชนในเรื่องการศึกษา	KPI 3.5 อัตราการเพิ่มของชุมชนในการมีส่วนร่วมในเรื่องการศึกษา	Data 3.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนในการมีส่วนร่วมในเรื่องการศึกษา	ร้อยละ	ไม่มี			สนง.เขตพื้นที่การศึกษา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การสร้างสังคมการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 4 : การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น/ชุมชน							
CSF 4.1 บริหารจัดการฐานข้อมูล วัฒนธรรมท้องถิ่น	KPI 4.1 ฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับบริหารจัดการ	Data 4.1.1 มีฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น	ฐานข้อมูล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
CSF 4.2 สร้างจิตสำนึก ให้ความรู้/ ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรม ท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน	KPI 4.1 อัตราความรู้/ความเข้าใจเรื่อง วัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะ ในชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.1.1 อัตราความรู้/ความเข้าใจเรื่อง วัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะใน ชุมชน	ร้อยละ	ไม่มี			
CSF 4.3 กิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอด วัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการมี ส่วนร่วมของชุมชน	KPI 4.3.1 กิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอด วัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการมี ส่วนร่วมของชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการ มีส่วนร่วมของชุมชน	กิจกรรม	มี			สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
	KPI 4.3.2 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม เพื่ออนุรักษ์ สืบทอด วัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการมี ส่วนร่วมของชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.3.2 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ อนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน	คน	มี			สนง.วัฒนธรรมจังหวัด

3.3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การสร้างสังคมการเรียนรู้”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ “การสร้างสังคมการเรียนรู้” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 19 รายการ โดยในปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บปกติ 10 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่สำคัญที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 9 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การสร้างสังคมการเรียนรู้”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(2 CSFs, 2 KPIs)	(4 CSFs, 6 KPIs)	5 CSFs, 7 KPIs)	3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	10 (52.63%)	1	6	-	3
2. รายการสถิติที่ต้อง พัฒนากระบวนการ จัดเก็บ	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้อง พัฒนาการจัดเก็บต่อไป	9 (47.37%)	1	-	7	1
รวม	19 (100%)	2	6	7	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บจำนวน 9 รายการ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของประเด็นปัญหาสำคัญ
“การสร้างสังคมการเรียนรู้”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 3.1.1 จำนวนกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา	
Data 3.1.2 จำนวนคนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา	
Data 3.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา	
Data 3.2.2 จำนวนเด็กและเยาวชนเยาวชนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา	
Data 3.3.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนที่ได้รับการพัฒนา	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา	
Data 3.4.1 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์		
Data 3.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนในการมีส่วนร่วมในเรื่องการศึกษา	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา	
Data 4.1.1 อัตราความรู้/ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”

ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม -> สิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ	การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น
สรุปเหตุผลสนับสนุน สอดคล้องกับนโยบายจังหวัด ที่ต้องการให้มีสิ่งแวดล้อมสมบูรณ์		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

นโยบายจังหวัด สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์
 ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
 การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น

3.4.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : แก้ไขปัญหา							
CSF 1.1 การแก้ไขปัญหาพื้นที่ป่า อนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย	KPI 1.1 จำนวนคดีที่มีการบุกรุกพื้นที่ป่า อนุรักษ์	Data 1.1.1 จำนวนคดีที่พื้นที่ป่าอนุรักษ์ถูกบุกรุก ทำลาย	คดี	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
CSF 1.2 การจัดการน้ำเสียภาค เกษตร/ชุมชน	KPI 1.2-1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู	แหล่ง	ไม่มี			สำนักงานชลประทาน จังหวัดพิจิตร
	KPI 1.2-2 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลาย น้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 1.2.2.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO)	มิลลิกรัม / ลิตร	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
		Data 1.2.2.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่า โดยปริมาณ ออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	แหล่ง	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
CSF 1.3 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและ สร้างความเข้าใจของทุกภาค ส่วนในการแก้ไขปัญหา และปัญหาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ถูกบุกรุกทำลาย	KPI 1.3 อัตราการมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วนในสร้างความเข้าใจและ การแก้ไขปัญหาและปัญหา พื้นที่ป่าอนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย เพิ่มขึ้น	Data 1.3.1 อัตราการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในสร้างความเข้าใจและการแก้ไข ปัญหาน้ำและปัญหาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ถูกบุกรุกทำลาย	ร้อยละ	ไม่มี			สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์							
CSF 2.1 พัฒนา ปรับปรุงแหล่ง กักเก็บน้ำ ระบบระบายน้ำ และผืนน้ำ	KPI 2.1 การพัฒนา ปรับปรุงแหล่ง กักเก็บน้ำ ระบบระบายน้ำ และผืนน้ำให้เพิ่มขึ้น	Data 2.1.1 จำนวนแหล่งกักเก็บน้ำที่ได้รับ การพัฒนา ปรับปรุงระบบ ระบายน้ำ และผืนน้ำ	แหล่ง	มี		รายปี	สำนักงานชลประทาน จังหวัดพัทลุง
CSF 2.2 ปรับปรุงและพัฒนาระบบ กระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยัง ขาดแคลน	KPI 2.2 พื้นที่ขาดแคลนน้ำลดลง	Data 2.2.1 จำนวนพื้นที่ขาดแคลนน้ำ	ไร่	ไม่มี			สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
CSF 2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ เพื่ออุปโภคและบริโภค และ เพื่อการเกษตร	KPI 2.3-1 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลนน้ำ เพื่ออุปโภคและบริโภคลดลง	Data 2.3.1 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลน น้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค	ครัวเรือน	มี		รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชน จังหวัดพัทลุง
	KPI 2.3-2 พื้นที่ทำการเกษตรได้รับน้ำ อย่างเพียงพอ	Data 2.3.2 พื้นที่ทำการเกษตรได้รับน้ำ เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ	ไร่	มี		รายปี	สำนักงานชลประทาน จังหวัดพัทลุง
CSF 2.4 การบริหารจัดการการใช้ พื้นที่ (Zoning)	KPI 2.4 พื้นที่ได้รับการบริหารจัดการ การใช้พื้นที่ (Zoning)	Data 2.4.1 พื้นที่ได้รับการบริหารจัดการ การใช้พื้นที่ (Zoning)	ไร่	ไม่มี			
CSF 2.5 เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้	KPI 2.5 อัตราการตัดไม้ทำลายป่าและ บุกรุกป่าลดลง	Data 2.5.1 ข้อมูลการตัดไม้ทำลายป่าและ บุกรุกป่า	ไร่	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.6 เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	KPI 2.6 พื้นที่สวนหย่อมสวนสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น	Data 2.6.1 จำนวนพื้นที่สวนหย่อม สวนสาธารณะ	ไร่	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดพิจิตร
CSF 2.7 เร่งรัดการจัดทำแนวเขตป่า อนุรักษ์ที่ชัดเจน	KPI 2.7 แผนการจัดทำแนวเขตป่า อนุรักษ์ที่ชัดเจน	Data 2.7.1 จำนวนแผนการจัดทำแนวเขต ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจน	แผน	ไม่มี			สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
VC 3 : คุ้มครอง อนุรักษ์ พื้นฟู							
CSF 3.1 สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชน/เครือข่าย ในการอนุรักษ์ดูแลลุ่มน้ำและ ดูแลป่าไม้	KPI 3.1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการอนุรักษ์และดูแลลุ่มน้ำ	Data 3.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ ในการอนุรักษ์และดูแลลุ่มน้ำ	เครือข่าย	ไม่มี			สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 3.2 การบังคับใช้กฎหมายในการ ปล่อยน้ำเสียจาก แหล่งกำเนิดและการบุกรุก พื้นที่ป่า	KPI 3.2-1 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 3.2.1.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO)	มิลลิกรัม / ลิตร	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 3.2.1.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่าปริมาณ ออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	แหล่ง	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2-2 การบุกรุกพื้นที่ป่า	Data 3.2.2 จำนวนพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก	ไร่	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 3.3 บูรณาการการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำและป่าไม้กับ พื้นที่ใกล้เคียง	KPI 3.3-1 แผนการบูรณาการการจัด บริหารการลุ่มน้ำร่วมกันกับ พื้นที่ใกล้เคียง	Data 3.3.1 มีแผนการบูรณาการการจัด บริหารการลุ่มน้ำร่วมกันกับ พื้นที่ใกล้เคียง	แผน	ไม่มี			สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	KPI 3.3-2 การประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	Data 3.3.2 ความถี่ในการประชุม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ครั้ง/เดือน	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 3.4 อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ/ป่า และสภาพนิเวศให้กลับคืนสู่ สมดุล	KPI 3.4 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สมดุล	Data 3.4.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่ สมดุล	แหล่ง	ไม่มี			สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 3.5 เพิ่มมาตรการป้องกันรักษา ป่าเชิงรุก	KPI 3.5 รายงานเรื่องมาตรการป้องกัน รักษาป่าเชิงรุก	Data 3.5.1 รายงานเรื่องมาตรการป้องกัน รักษาป่าเชิงรุก	ครั้ง	มี		รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ มีประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 21 รายการ โดยในปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บปกติ 12 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่สำคัญที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 9 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3
		(3 CSFs, 4 KPIs)	(7 CSFs, 8 KPIs)	(5 CSFs, 7 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	12 (57.14%)	3	4	5
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	9 (42.86%)	2	4	3
รวม	21 (100%)	5	8	8

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บจำนวน 9 รายการ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปของประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	สำนักงานชลประทานจังหวัดพัทลุง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.3.1 อัตราการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสร้างความเข้าใจและการแก้ไขปัญหาน้ำและปัญหาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
Data 2.2.1 จำนวนพื้นที่ขาดแคลนน้ำ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
Data 2.4.1 พื้นที่ได้รับการบริหารจัดการการใช้พื้นที่ (Zoning)		
Data 2.1.1 จำนวนพื้นที่สวนหย่อมสวนสาธารณะ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง	
Data 2.1.1 จำนวนแผนการจัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
Data 3.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์และดูแลลุ่มน้ำ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
Data 3.3.1 มีแผนการบูรณาการการจัดการบริหารการลุ่มน้ำร่วมกันกับพื้นที่ใกล้เคียง	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
Data 3.4.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สมดุล	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

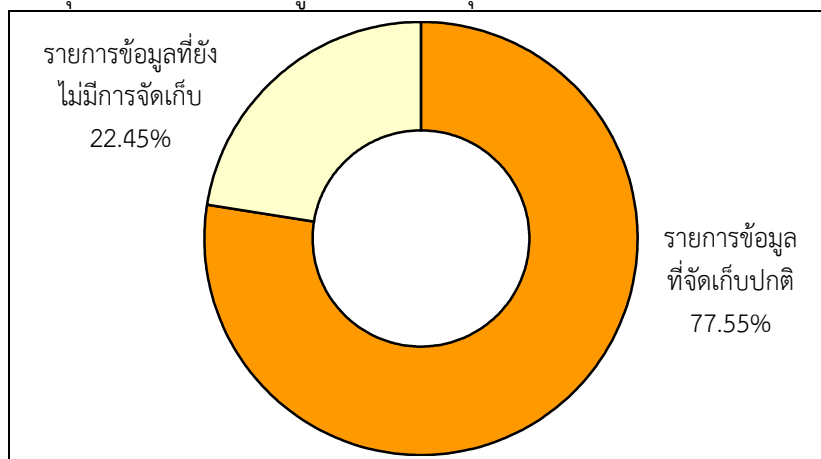
จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจากการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ข้าวสังข์หยด มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 49 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 38 รายการ คิดเป็นร้อยละ 77.55

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 22.45

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

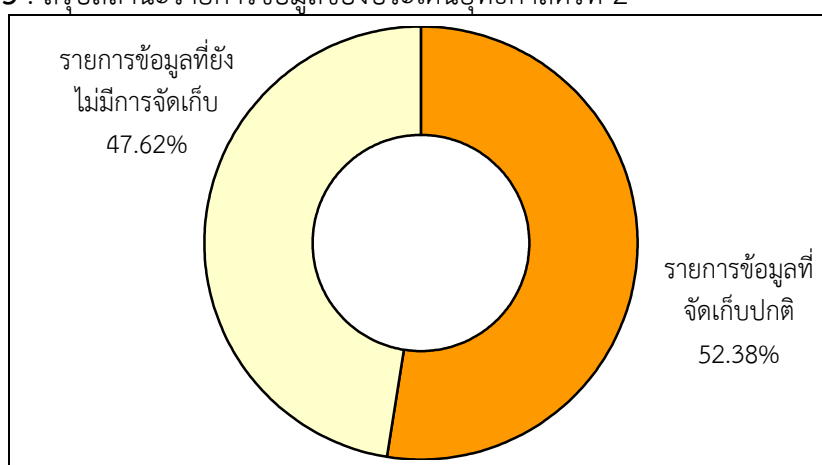
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร โดยศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 42 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 22 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.38

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.62

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ โดยศึกษา
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) 2 รายการ คือ

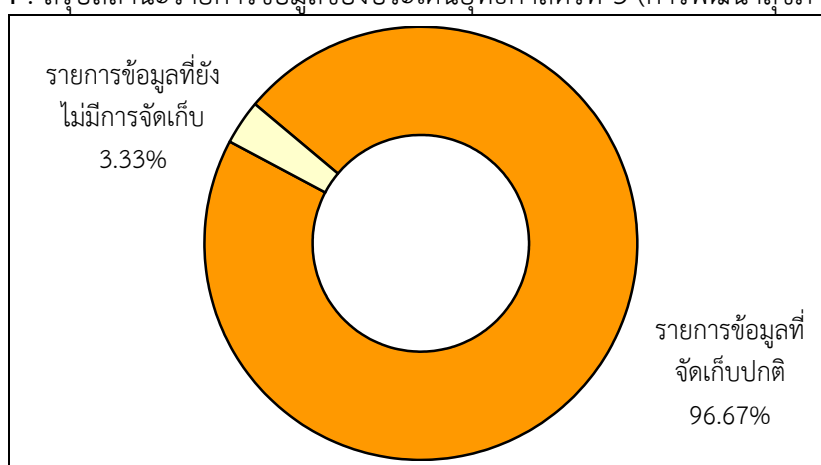
1) การพัฒนาสุขภาวะ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 30 รายการ ซึ่งแบ่ง
สถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 29 รายการ คิดเป็น
ร้อยละ 96.67

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ คิดเป็น
ร้อยละ 3.33

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (การพัฒนาสุขภาวะ)

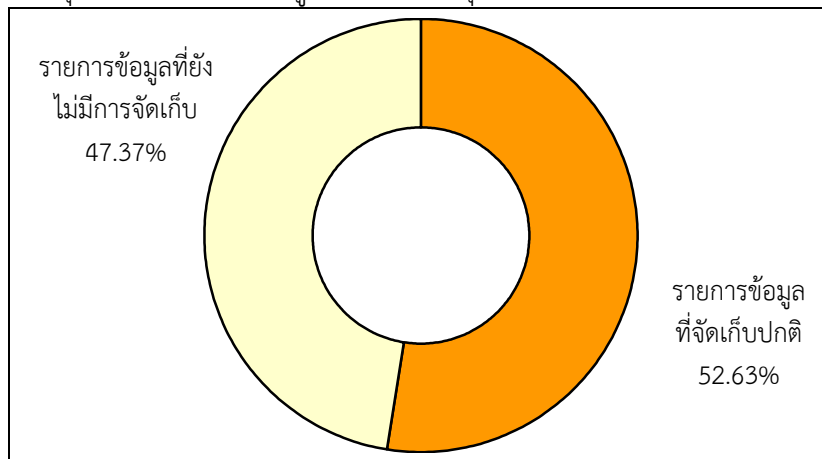

2) การสร้างสังคมการเรียนรู้ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 19 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 10 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 52.63

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 9 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 47.37

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (การสร้างสังคมการเรียนรู้)

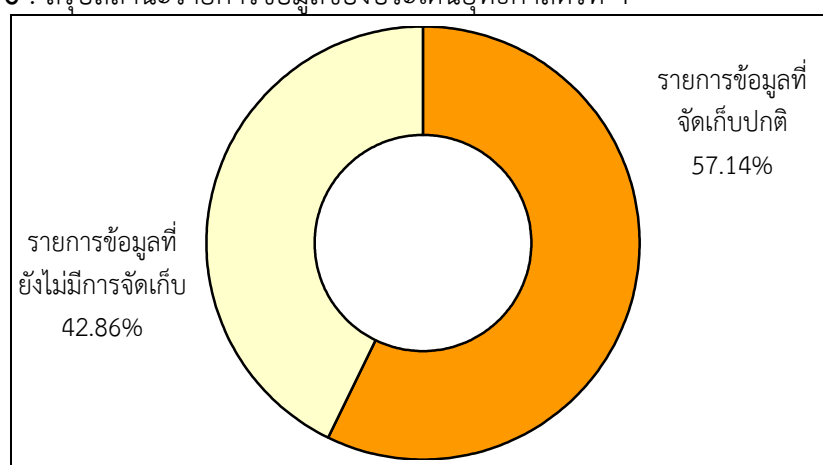
4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 21 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 12 รายการ คิดเป็นร้อยละ 57.14

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 9 รายการ คิดเป็นร้อยละ 42.86

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ในภาพรวม คณะที่ปรึกษาได้จัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ โดยแบ่งประเภทของชุดข้อมูลเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

ตารางที่ 33 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ

ประเภทชุดข้อมูล	แนวทางการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่มีการจัดเก็บหลายหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือ - จัดทำนิยามความแตกต่างของข้อมูลแต่ละหน่วยงาน - เลือกประเภทข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ขาดความสมบูรณ์เนื่องจากการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเพิ่มความถี่ในการจัดทำข้อมูล - จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล - วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ยังไม่มีข้อมูล เนื่องจากเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบจัดเก็บ	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาข้อมูลที่จำเป็น

ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการในระยะยาว 4 ปี ข้างหน้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ควรมีการดำเนินกิจกรรมหลักๆ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูลสถิติทางการ

1.1 การพัฒนาศักยภาพ กำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพในเรื่องการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่จังหวัด ตลอดจนจัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ตั้งแต่การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ/อุตสาหกรรม โดยใช้โมเดลทางธุรกิจต่างๆ เช่น BCG Model และ SWOT Analysis เป็นต้น การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors - CSFs) ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัด (KPIs) และแผนงานโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาชุดข้อมูล (Data List) และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์

และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของจังหวัดในอนาคตได้ต่อไป

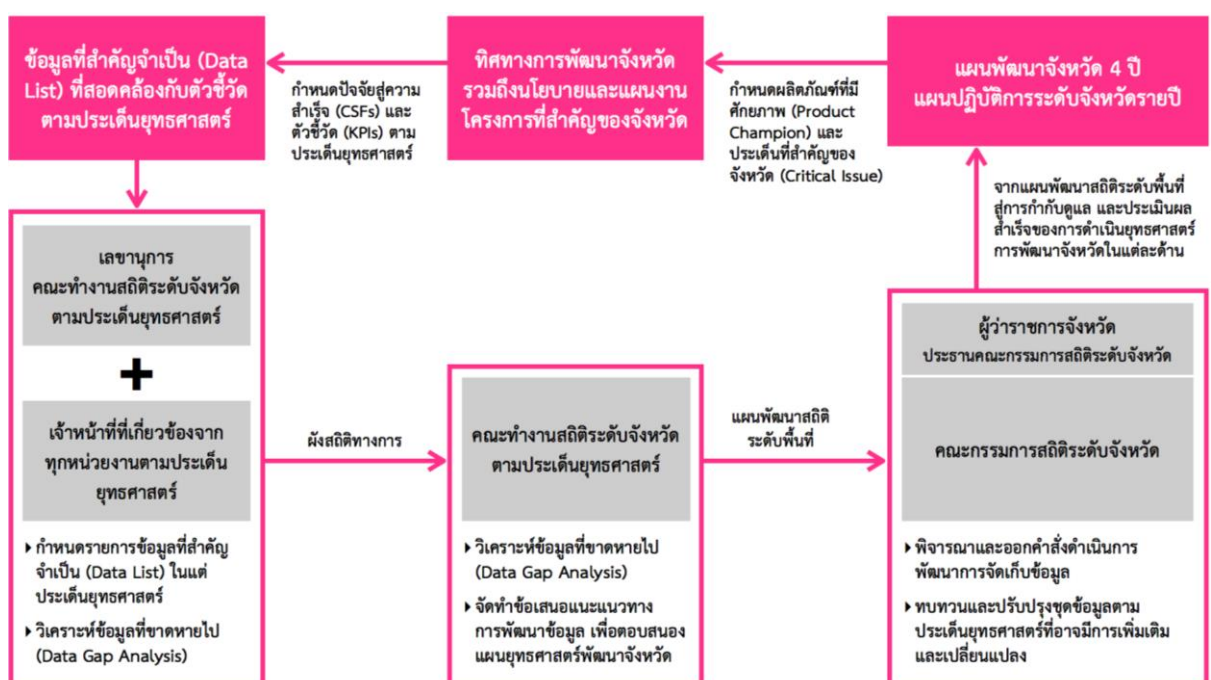
1.2 กลไกการประสานงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และบูรณาการข้อมูล ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในเรื่องระบบข้อมูลสถิติและสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงพื้นที่ โดยประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

1.3 การบริหารจัดการงบประมาณ จัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในระดับจังหวัด เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจระดับพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินผลโครงการต่างๆ ในจังหวัด

2. ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

เพื่อเติมเต็มในส่วนข้อมูลที่ขาดหายไป ลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินคุณภาพข้อมูล เลขาธิการของคณะทำงานสถิติระดับจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากทุกหน่วยงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ควรบูรณาการการทำงานร่วมกัน ในการกำหนดรายการข้อมูลที่สำคัญจำเป็น (Data List) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ก่อนนำเสนอคณะทำงานสถิติระดับจังหวัดแต่ละคณะ เพื่อประเมินความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้สถานภาพของข้อมูล จากนั้น จึงนำเสนอคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีการเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตามแผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ ดังนี้

แผนภาพที่ 7 : แผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

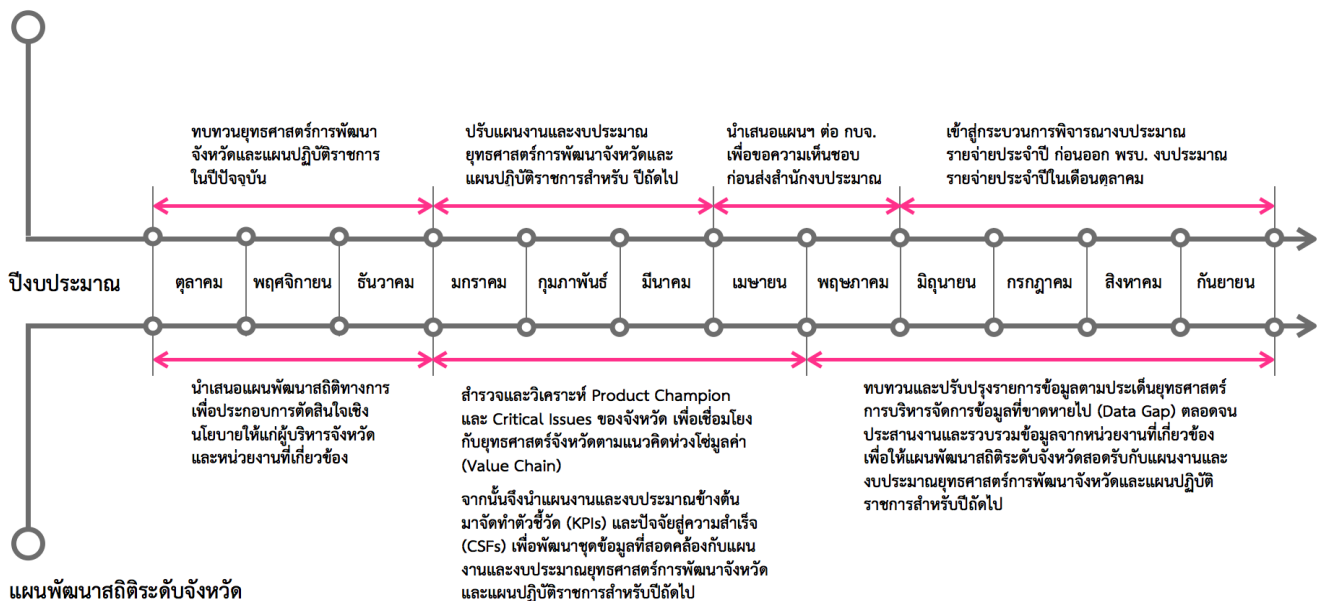
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

ควรจัดให้มีการนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐเพื่อการตัดสินใจ เพื่อบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ รวมถึงพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจบริหารบ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence - BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์ใช้ชุดข้อมูลสถิติเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการคิด วิเคราะห์ และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี เห็นควรจัดแผนการทำงาน (Workflow) เพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 8 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

ปฏิทินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

นอกจากนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ที่ สอดคล้องและต่อเนื่อง แม้มีการโยกย้าย/ปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ก็สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดมาตรฐาน เกิดความ เข้าใจและจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่และ ระดับประเทศ
- การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัดและผู้จัดเก็บข้อมูล เพื่อลดความ ซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูล และเพื่อความชัดเจนในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ ซึ่งจะทำได้ข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้น
- การจัดระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อความสะดวกและ รวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- การจัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจ และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ อาทิ การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล การประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานรับผิดชอบ การสร้างความเข้าใจเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูล สถิติจากยุทธศาสตร์ระดับชาติไปสู่ระดับพื้นที่ และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิง พื้นที่ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการวางแผนและบริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบ ผลสำเร็จ เป็นต้น

ตารางที่ 34 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรงานสถิติและแผน	สำนักงานสถิติจังหวัด	ฝึกอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะในการวางแผนวิเคราะห์ ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) แก่บุคลากรงานสถิติและแผน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง												
การสำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และประเด็นปัญหา/นโยบาย ที่สำคัญ (Critical Issues) ของจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	คณะกรรมการสถิติจังหวัดและคณะทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจทะเบียนข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - สำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด - วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและนโยบายที่สำคัญของจังหวัด 												
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพ สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สำนักงานจังหวัด/สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 												

ตารางที่ 34 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การบริหารจัดการ ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap)	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน / ร่าง แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการในการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap)												
ทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ทบทวน ศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรงตามความต้องการและเป็นปัจจุบัน												
ประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปีย้อนหลัง โดยประมาณเท่าที่สามารถรวบรวมได้												

บรรณานุกรม

ดร.สุรชัย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ”
การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่าง
ยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานจังหวัดพัทลุง. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

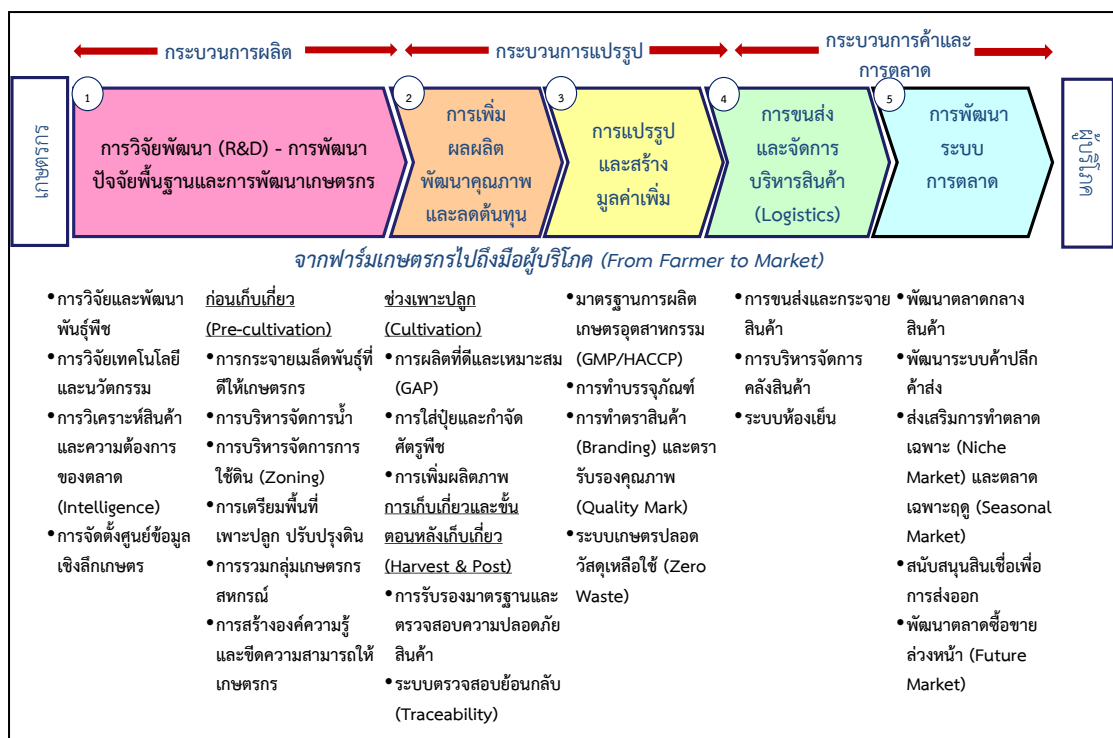
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพัทธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิต (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

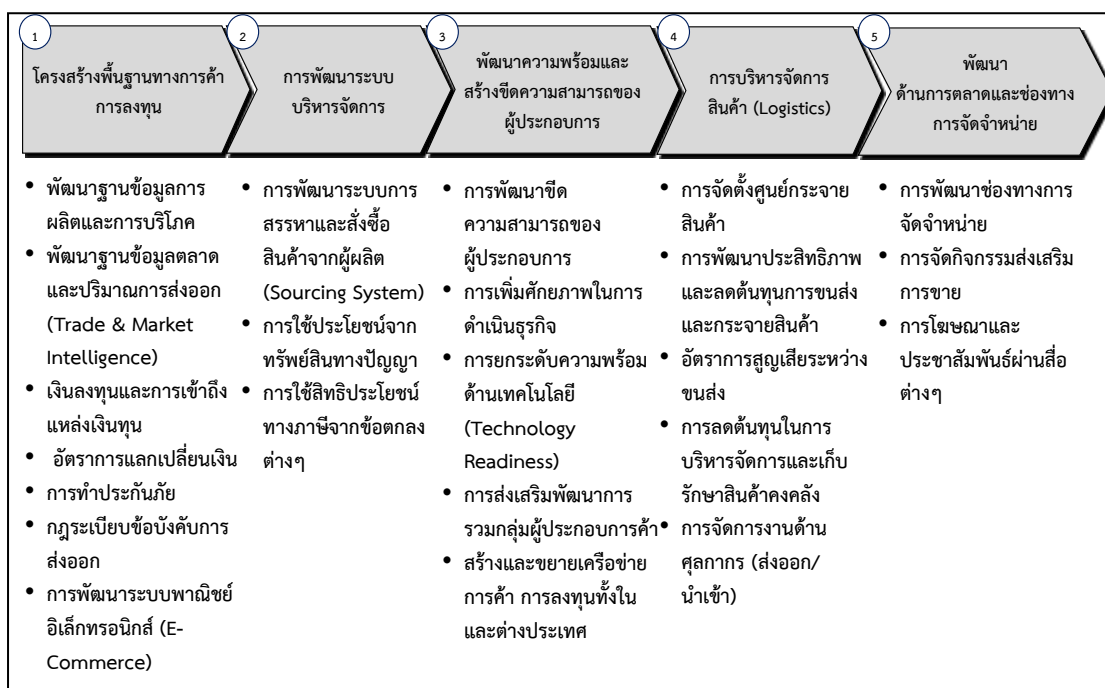
แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

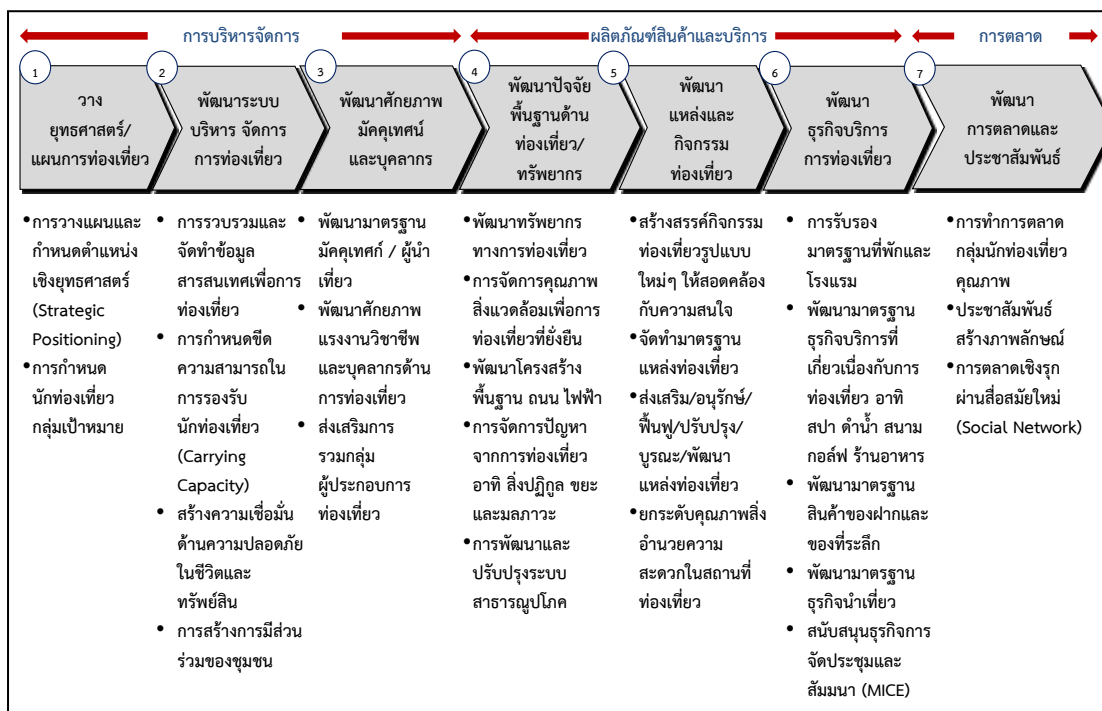
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศาสนาที่ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

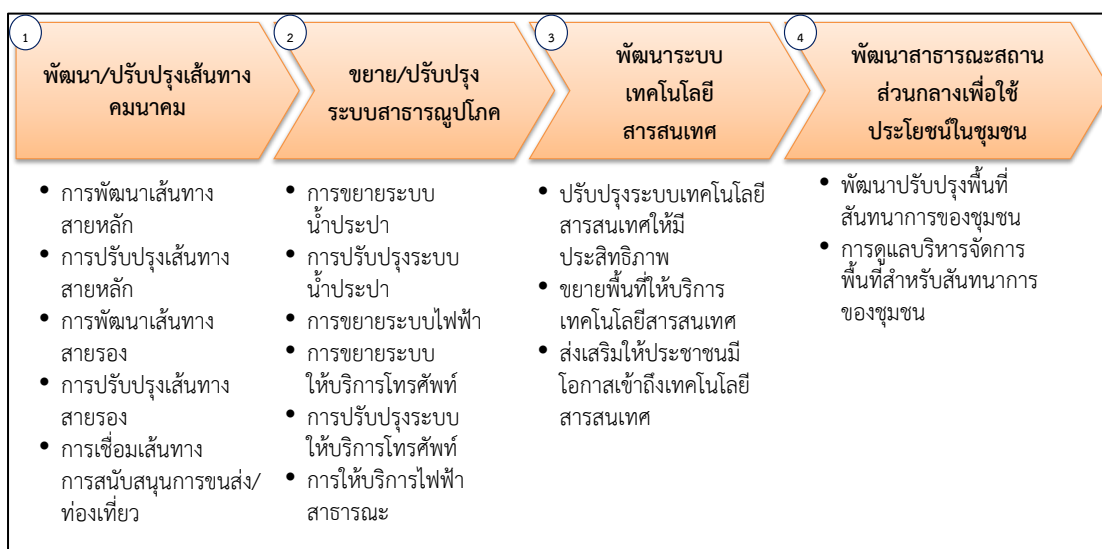
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

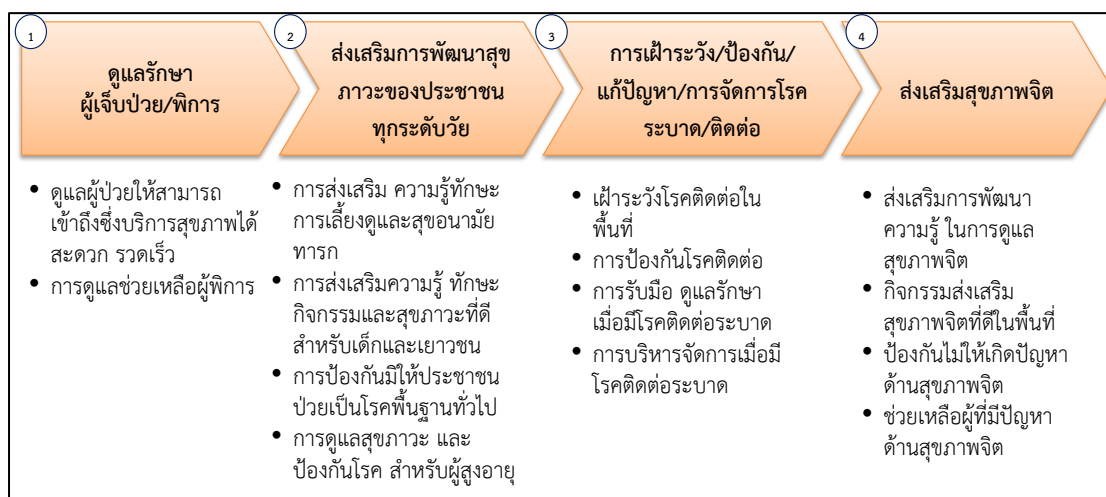
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

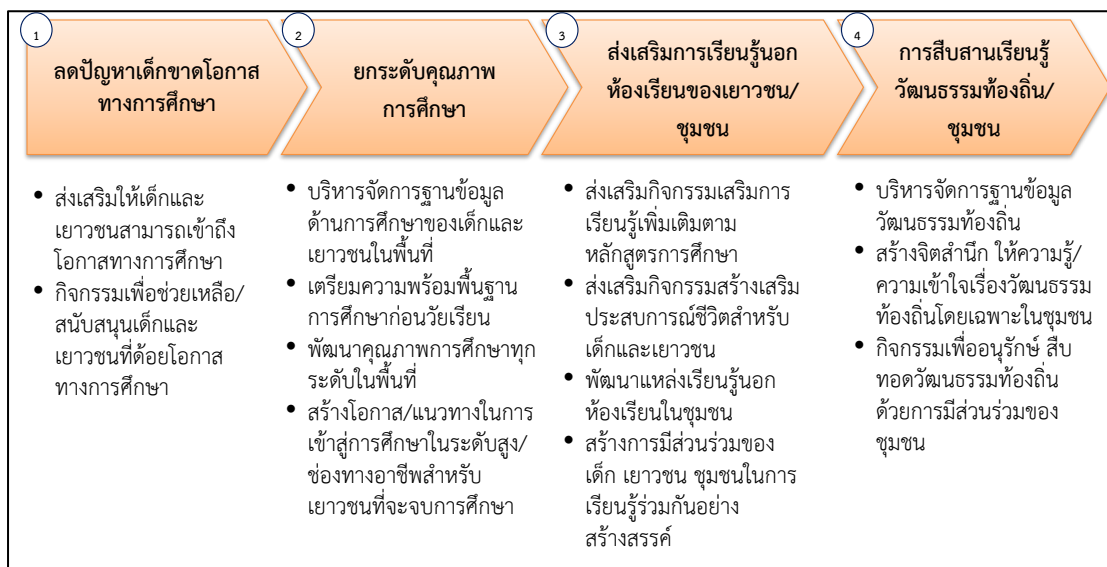
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

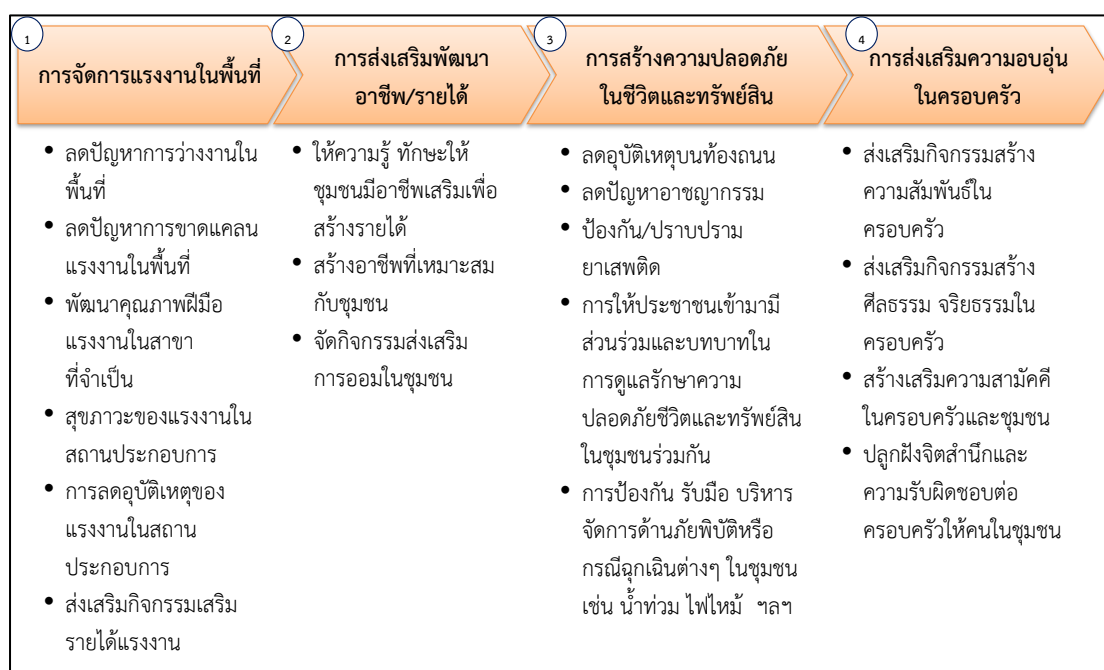
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

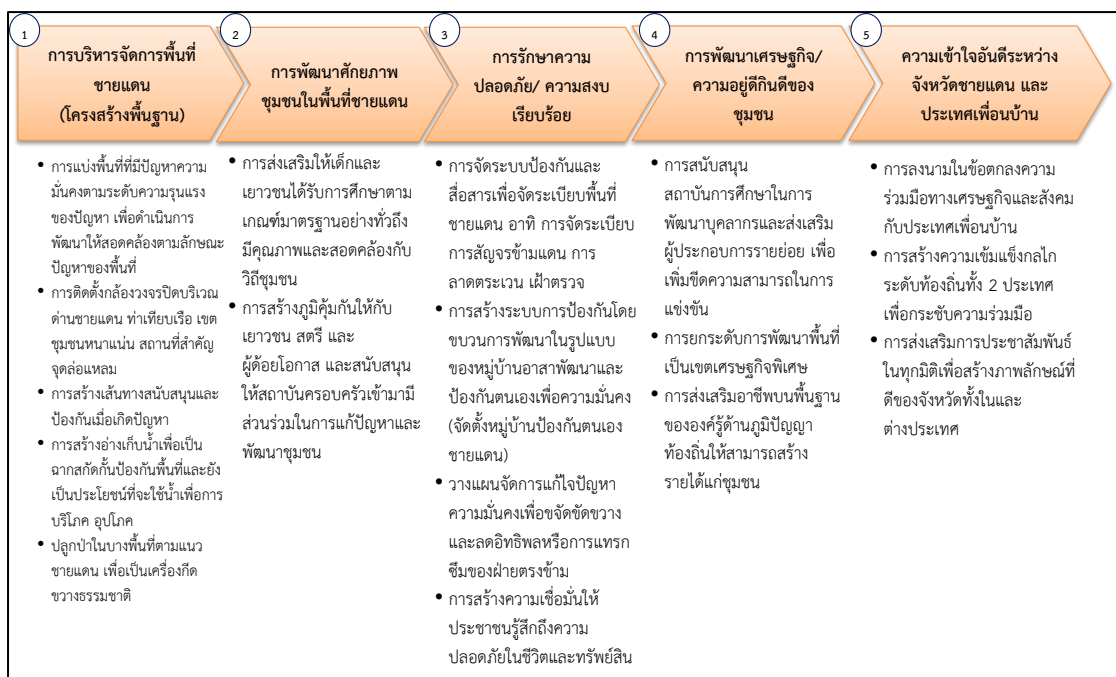
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

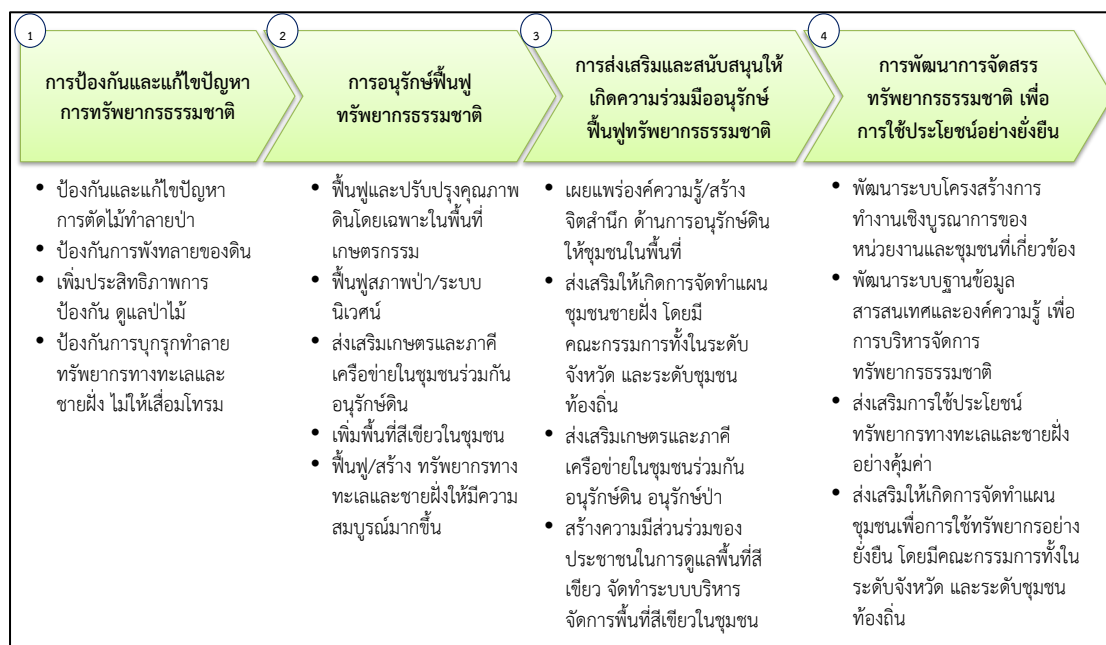
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

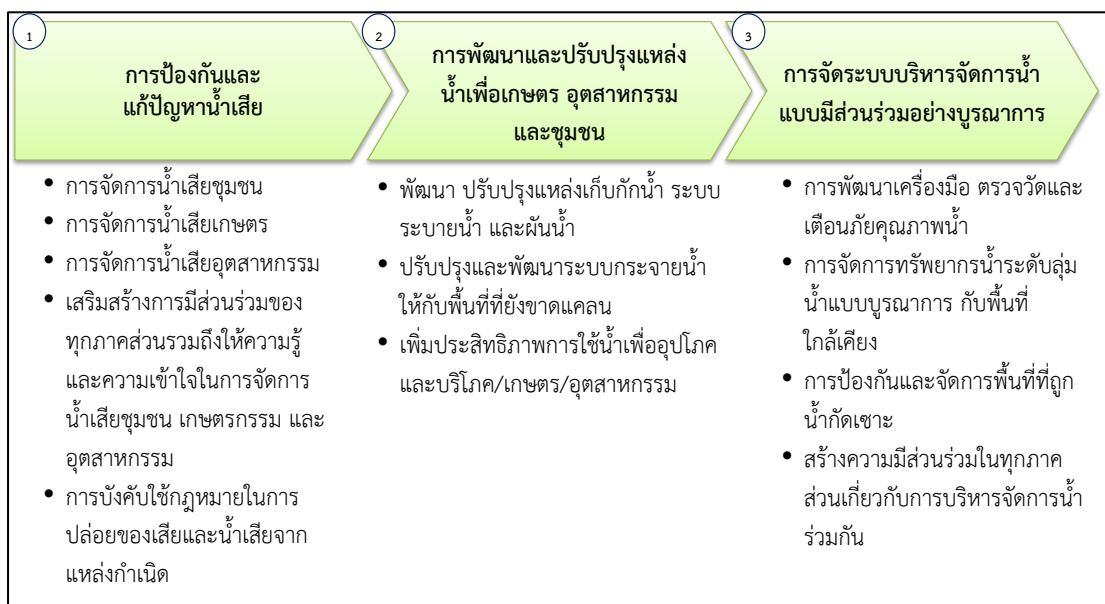
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

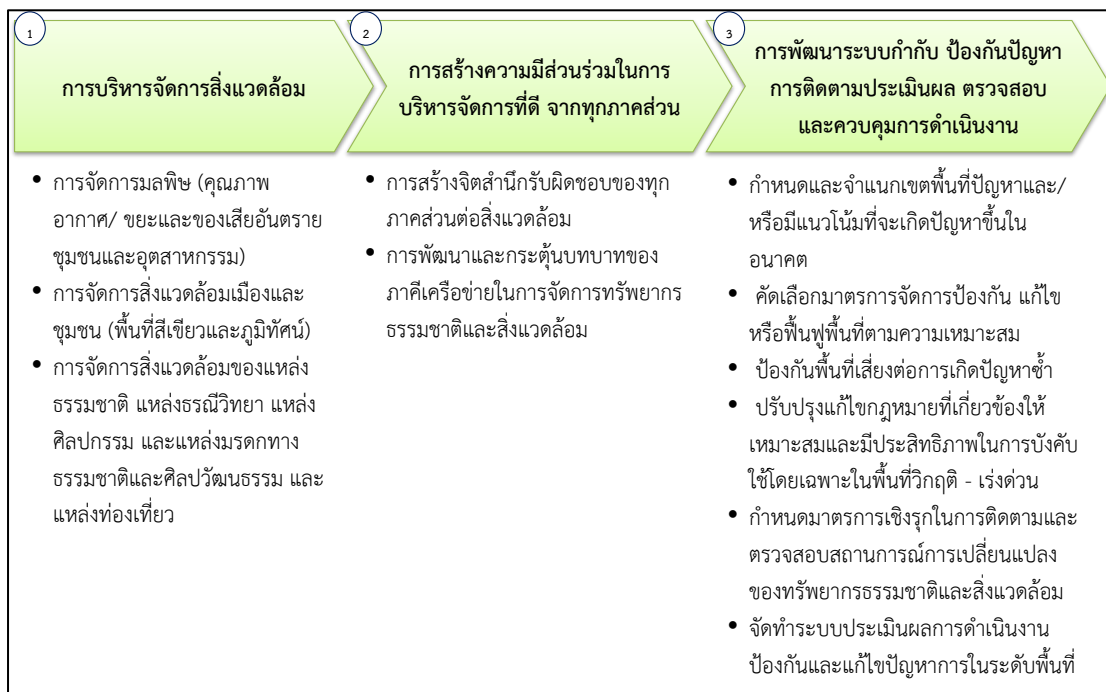
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้ายที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาด ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาด ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

